

[28th March 1961]

(3) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 4) BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 19 OF 1961).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 18 of 1961) * be taken into consideration.’

This is with reference to Supplementary Grants.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 19 of 1961) be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 with the Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 19 of 1961) be passed.’

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 19 of 1961) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 20 OF 1961).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 20 of 1961) * be taken into consideration.’

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

‘ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 20 of 1961) be taken into consideration.’

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் முக்கியமாக பாலிலி மாட்டரைப் பற்றி இரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்ல அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

முதல் முதலாவது இந்த சர்க்காரிலே, அதுவும் முக்கியமாக ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே பேப்பர்கள் டிலே ஆவதைப்பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் இவ்விடம் பேசியிருக்கிறார்கள், நானும் சொல்லி இருக்கிறேன். ரெவின்யூ இலாகாவில் மனுக்கள் போட்டால் அந்த மனுக்களுக்கு ஒரு விதமான பதிலும் முக்கியமாக கலெக்டர் ஆபீசிலிருந்தும் அதன் கீழே

28th March 1961]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

தாசில்தார் ஆபீசிலிருந்தும் வருவதே கிடையாது. அதன் காரணமாக மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மனுக்கள் போட்டு, அப்படிப் போட்ட மனுக்களுக்கெல்லாம் நல்ல உத்தரவுகள் வருமென்று சர்க்காரிடம் நாம் இன்றைக்கு எதிர்பார்க்க முடியாது. அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்ன காரணத்திற்காக இப்படி உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்பதையாவது திட்டவாட்டமாக சொல்லி, அந்த அளவிலேயாவது பதில் போட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடனடியாக ஏதாவது ஒரு பதில் அங்கிருந்து மனு போட்டவர்க்கு வரும்படி செய்யவேண்டும்.

அடுத்து இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக அநேக வீடுகள் கட்டப்பட்டுவந்தபோதிலும்கூட இன்னும் குறைந்த வருமானம் வருவதற்குக்கும் (Low Income Group), மிகுல் இன்கம் குரூப், மத்தியதர வருமானம் கிடைக்கும் நபர்கள் போன்றவர்களுக்கு போதுமான வீடு வசதி கிடைக்காத காரணத்தினால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதுவரைக்கும் 7 பிளான் ஸ்கீம் போட்டோம்; 5 நான்-பிளான் ஸ்கீம் போட்டோம். பத்து வருஷங்களுக்கும் ஆயிற்று. இன்னும் பார்க்கப்போனால் ஆங்காங்கே சேரிகள் ஒழிக்கப்படாமல்தான் இருக்கிறது. அதற்காகப் பலத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டது. அப்படி இருந்தும், ஆங்காங்கே புதுபுது சேரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவருகிறது. இதற்குத் திட்டவாட்டமாக மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி செய்வதோடு, சிறு வீடுகள் கட்டுவதற்கும் ஏதாவது வழி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில இடங்களில் இப்போது வீடுகள் கட்டப்பட்டுவருகின்றது. கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கூட நகரத்தைச் சுற்றிலும் இப்போது 2,000 ஏக்கராக்கள் நிலங்களை வாங்கி சில ஏற்பாடுகள் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால் இன்னும் புதுபுது சேரிகள் ஆங்காங்கே ஏற்படுகின்றன. ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியிலும், ஒவ்வொரு பிராந்தியங்களிலும் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், செகண்டரி கல்வி முறை இப்போது தமிழிலேயே போதிக்கப்பட்டுவருகிறது. அதிலும் இப்பொழுது கல்லூரிகளிலும் தமிழில் போதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக கோயம்புத்தூரில் ஒரு எக்ஸ்பரிமெண்ட் சேஸிலில் ஒரு காலேஜில் தமிழில் போதிக்கப்பட்டுவருகிறது. அப்படிச் செய்வதால் ஆங்கிலத்தினதரம் குறைந்து விடுகிறது. இப்படி தமிழில் செகண்டரி கல்வி முறையை படித்துவிட்டு, மாணவர்கள் டெக்னிகல் கல்விமுறைக்கு வரும்போது ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதன் காரணமாக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் தரம் ரொம்பவும் குறைந்துவிட்டது என்று எழுதியது தெரியும். அதன் காரணமாகத்தான் பரீட்சையிலும் அதிகமான மாணவர்கள் தவறிக்கொண்டுவருகிறார்கள். அதற்கும் சர்க்கார் திட்டவாட்டமான ஒரு முடிவு செய்து, அவர்களுடைய கொள்கை என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக மெடிகல் டிமாண்டைப் பார்த்தால், இதற்கு 434 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இந்த வைத்திய வசதி அநேக இடங்களில் சரிவர இல்லை. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே அநேகம் நோயாளிகள் வெளியே வாராண்டாவிலும், கீழேயும்தான் படுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான மருந்து வசதியும் கிடையாது. அவர்களுக்குப் போதுமான டாக்டர்கள் வசதியும் கிடையாது. டாக்டர்கள் சம்பள விதத்தைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்வதற்கு சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். தவிர, கிராமங்களிலேயும் போதுமான மருத்துவ வசதி கிடைக்காத காரணத்தினால், அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தவிர, இந்த போஸ்ட்-கிராஜுவேட் கோர்ஸை (Post-graduate Course) எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [28th March 1961]

முக்கியமாக தொராசிக் சர்ஜரி, நியூரோ சர்ஜரி போன்றவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். நம்முடைய பிராந்தியத்தில் அப்படிப்பட்ட வைத்தியர்கள் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதேபோல் பிளாஸ்டிக் சர்ஜரிக்கும் ஆட்கள் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட கோர்ஸ்களுக்கு டாக்டர்கள் வெளிநாடுகளுக்குப் போவதாக இருந்தால், கொல்லப்போப் பிளான் முதலிய உதவிகளை எதிர்ப்பார்க்காமல் நம்முடைய சர்க்கார் உதவியாலேயே அவர்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டும். இதுமாதிரியான கோர்ஸை தனிப்பட்டவர்கள் படிப்பதற்கு முன்வந்தாலும் அவர்களுக்கும் நாம் கொஞ்சம் உதவி செய்து, அவர்களை மேல்நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். நான்-ஜெனரல் சர்ஜரிக்கோ, ஜெனரல் மெடிசனுக்கோ அவர்களை மேல்நாடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நம் பிராந்தியத்திலே இல்லாத படிப்பு வசதிகளைப் பெறுவதற்கு டாக்டர்களை தாராளமாக அனுப்பவேண்டும். ஆகவே இதிலேயும் சர்க்காருடைய திட்டவாட்டமான கருத்து என்ன என்பதை சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் நேற்று சில மான்யங்கள்மீது பேசலாம் என்றிருந்தேன். ஆனால் அவைகள் கிலெடின் ஆகிவிட்டபடியால், முக்கியமாக சில கொள்கைகளைப்பற்றி நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டிஸ்பினிஷன் பர்சனுக்கு 5,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கை போன்ற இடங்களிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு வரக்கூடியவர்களுக்கு செலவழிப்பதற்காக 5,000 ரூபாய் மட்டும் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகையைப் பார்க்கின்றபோது மிகவும் வேதனைப்படவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இனங்களுக்கு பிற மாகாணங்களிலிருந்து, அதாவது பாகிஸ்தான் போன்ற பிற மாகாணங்களிலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்கு அதிகமான தொகை செலவழிக்கப்பட்டு, நம் நாட்டைச் சார்ந்தவர்களுக்கு 5,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே மிகமிக வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது.

அதைப் போலவே 5 லட்ச ரூபாய் சென்ட்ரல் ஸ்டுடனர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 5 லட்ச ரூபாயை நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி வாங்கியாகவேண்டும். காரணம், இந்தப் பணம் மத்திய சர்க்காருக்காக செலவழிக்கப்பட்ட பணம். இந்த 5 லட்சம் ரூபாயை அவசியம் நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதிக் கேட்டு வற்புறுத்தி வாங்கியாகவேண்டும்.

அடுத்து, பிற்பட்ட இனங்களுக்கு உதவித் தொகையாக சென்ற ஆண்டு 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டிற்கு 4 லட்சம்தான் ஒதுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. அதிலே ஸ்காலர்ஷிப்புக்கு 1 லட்சம்தான் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதைவெல்லாம் பார்த்தால், நாளைவட்டத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு தொடர்ந்து நன்மை செய்வதற்கான அறிகுறி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இதையும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இப்போது பிரைஸ் பாண்டைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே அதிகாரிகள் வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு டார்ஜட் அசிவ்மெண்ட் என்று போட்டு, ஒரு டிப்டி தாசில்தார் 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு வசூல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதால் அவர் ஆபீஸ் வேலையைக்கூட கவனிக்காமல் இந்த பிரைஸ் பாண்ட் கலைக்கணுக்காகத் தான் போய்க்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையை இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். ஆகவே இவர்கள் மக்களிடத்திலே சென்று வற்புறுத்தவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியிலே பல இடங்களில் இந்த வற்புறுத்தல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக டிப்டி தாசில்தாருக்கு ஒரு வக்கீல் நோட்டீஸ்கூட கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர் ஒரு சாதாரணமானவர், 25 ரூபாய்க்கு இந்த பிரைஸ் பாண்டை வாங்குகிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார். அப்படி இருந்தும், அங்குள்ள டிப்டி தாசில்தாரும், பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசரும்

28th March 1961] [Sri S. M. Annamalai]

சென்று அவரை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர் 25 ரூபாய்க்கு வாங்கிக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லியும், இல்லை 5,000 ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அதனால் கைகலப்புடனாக ஏற்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அதனால் அவருடைய ரைஸ் மில் ஹல்லரை அந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் சேர்ந்து எடுத்துக்கொண்டு வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படி ரைஸ் மில் ஹல்லரை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருப்பதால், அவருக்கு நஷ்டமேற்பட்டதாகக் கூறி அந்த டிபுடி தாசில்தாரின் மேல் 1,000 ரூபாய்க்கு மாண நஷ்ட வழக்கை அந்த வியாபாரி தொடர்ந்திருக்கிறார். அந்த வக்கீல் நோட்டீசின் நகல் ஒன்றை எனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த பிரைஸ் பாண்டு விற்பனைக் காக சர்க்கார் மறைமுகமாக எப்படியெல்லாம் அதிகாரிகளை உபயோகப்படுத்துகிறது என்பது நன்கு விளங்குகிறது. இந்த சர்க்கார் ஒவ்வொரு கலெக்டர்களுக்கும் மறைமுகமாக உத்தரவு போட்டு, நீங்கள் இவ்வளவு பிரைஸ் பாண்டை வசூலிக்க வேண்டுமென்று தாக்கீது அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்னும் பார்க்கப் போனால் இதை இந்த பைனான்ஷியல் ஆண்டு முடிவடைவதற்கும் அதாவது மார்ச்சு மாதம் முடிவடைவதற்குள் வசூலிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்றைக்கு கண்ட்ராக்டர்கள் வேலைகளைச் செய்துவிட்டு, பில்லுக்குரிய பணத்தைப் பெறுவதற்குப் போகும்போது, 1,000 ரூபாய்க்கு பில் என்றால், 500 அல்லது 200 ரூபாய்க்கு பிரைஸ் பாண்டு வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதேபோல் விவசாயிகளுக்கு கடன் கேட்டால், 100 ரூபாய்க்கு இந்த பிரைஸ் பாண்டு வாங்கினால் 1,000 ரூபாய் கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் பல இடங்களில் நேரடியாகவும் வற்புறுத்தப்படுகிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது சர்க்காரால் எவ்வளவு ஹாரஸ்மென்ட் செய்யப்படுகிறது என்பது நன்கு தெரியும். இவ்வளவு தூரம் பலாத்கார முறை கையாளப்படுவதால், டிபுடி தாசில்தாருக்கு வக்கீல் நோட்டீஸ் சிறு சிறு தொகைக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டும். சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு வற்புறுத்தி வாங்குகிறார்கள் என்பதை பத்திரிகைகளிலே பார்த்தாலும்கூட தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆங்காங்குள்ள மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களை பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிச் சொல்லி, அவர்கள் அதை வெளியிடுவதன் மூலமும் இது நன்கு விளங்குகிறது. காரணம் இதிலே அநீதிகாரிகளுக்கு டார்ஜட் விதிக்கப்படுகிறது. டிபுடி தாசில்தாருக்கு 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு வசூலிக்க வேண்டும். அதைப்போல் கிராம சேவக்குக்கு 50,000 ரூபாய். ஒரு கிராம சேவக்குக்கு 50 ஆயிரம் என்று சொன்னால், அவர் என்ன செய்வார். மக்களிடம் சென்று வற்புறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வற்புறுத்துவதற்காக வேண்டி அவர்கள் மக்களிடம் சென்று, நீ ரைஸ் மில்லுக்கு லைசென்ஸ் வைத்துக்கொள்ளவில்லை, சினிமாவிற்கு லைசென்ஸ் வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போதுதான் அவர் ரைஸ் மில் ஆரம்பித்திருக்கிறார் என்றால், லைசென்ஸ் கூடவா இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே இப்படி வற்புறுத்துவதைத் தவிரக்க வேண்டும். கட்டாயம் இவ்வளவு தொகைக்கு பிரைஸ் பாண்டு வசூலிக்கவேண்டுமென்ற டார்ஜ்டை ஏற்படுத்தக்கூடாது. இப்படி 5,000 ரூபாய்க்கு கட்டாயம் பிரைஸ் பாண்டு வாங்கித் தான் ஆக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தக் கூடாது. இதுபற்றி இன்னும் 7, 8 கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. இது மத்திய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிற பிரைஸ் பாண்டு திட்டம். இதிலே நம்முடைய அதிகாரிகளை இவ்வளவு தொகைக்கு பிரைஸ் பாண்டுகள் வசூலிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தக்கூடாது. இப்படி வற்புறுத்துவது அநீதி, கொடுமை. இது அதிருப்தியை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதிலே தலையிட்டு இதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கு மசோதா மீது பேசும்போது, இன்னும் அடுத்த ஒரு வருஷத்திற்குள், தேர்தலுக்கு முந்தி இருக்கக் கூடிய வருஷம் என்ற காரணத்தால், நிர்வாகத்தில் அவசியமானால் புதிய மசோதாக்கள் கொண்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th March 1961]

வந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய சில பிரச்சினைகள் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். கல்வி சம்பந்தமாகச் சொல்லும்போது, கல்வி இலாகாவைப் பார்ப்போமேயானால், கடந்த 15, 20 வருஷ காலத்தில் எவ்வளவு அதிகமாகத் தொகை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதும், எவ்வளவு அதிகமாகப் பள்ளிகள் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன என்பதும் பல வகையிலும் விளங்கும். 1939-ம் வருஷ பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால், ஆறு கோடி ஜனத் தொகை கொண்டு, ஆந்திரா, மலபார், தமிழ்நாடு எல்லாம் சேர்ந்து, பட்ஜெட் ரூபாய் 16 கோடி ரூபாய்தான். இன்றைக்கு கல்விக்கு மட்டும் 21 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்றால், எந்த அளவுக்கு பட்ஜெட் அதிகரித்திருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு கல்வி இலாகாவின் பொருப்புகள் அதிகரித்திருக்கிறது என்பது விளங்கும். அது மட்டுமல்ல, சர்க்கார் தொகையில்லாமல், பொது மக்கள் கட்டடம் கட்டிப் போடுவதிலும், பள்ளிகளுக்குத் தேவையான பொருள் கொடுப்பதிலும், வரும் தொகைகளையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், இன்னும் இதைவிட பல கோடி அதிகமாக இருக்கும் என்று நிச்சயமாகக் கூறமுடியும். இப்படியிருக்கும் போது, கல்வி இலாகாவை நிர்வகிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரே டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் என்ற ஒருவரே இருக்கிறார். அவருக்கு டெப்டி டைரக்டர்கள், பி.ஏ.-கள் இருக்கலாம். ஆனால், தலைமை அதிகாரி ஒருவரேதான். இந்த இலாகாவில் கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களில் நிர்வாகத் திறமை குறைந்திருக்கிறது. வேலைகள் அதிகரித்திருக்கலாம். பள்ளிக்கூட அபிவிருத்தி மாநாடுகள் நடத்தவில்லையா என்கலாம். ஆனால், ஆசிரியர்கள் மனுக்கள், பொது மக்கள் மனுக்கள் எதுவாலானாலும் சரி, பதில் எழுதவது என்பதைக் கிணியாது. நிர்வாகத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், எல்லா மட்டங்களிலும் இந்த இலாகாவில் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்பது என்பதாழ்மையான அபிப்பிராயம். சொந்த அனுபவத்தின் பேரில் சொல்லுகிறேன். இந்த சபையிலே கூட ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள், ஒரு வெற்றுக் காசும் வந்த ஒரு அபூர்வமான சம்பவத்தை. அதுவே இந்த இலாகாவின் நிர்வாகத் திறனுக்கு ஒரு சான்று ஆகும். இந்த இலாகாவிலிருந்து பதில்கள் இப்படி வருகின்றன என்றால், விசாரணை, மற்ற நடவடிக்கை எடுப்பது போன்ற காரியங்களில், எதுவும் சரியாக நடப்பதில்லை. பொருப்புகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. வேலைகள் முக்கியமானவை. தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் செயல் எப்படி இருந்தாலும் கவலை யில்லை; அதைத் திருத்தி விடலாம். ஆகவே, இந்த இலாகாவை இரண்டாகப் பிரித்து, இதற்கு இரண்டு டைரக்டர்கள் போட்டு, ஆரம்பக் கல்வி சம்பந்தமாக ஒரு பகுதியும், மற்றதை ஒரு பகுதியாகவும் பிரித்து விடலாமா என்று யோசனை செய்ய வேண்டும்.

கல்வி இலாகாவில் இப்பொழுது சமீபகாலமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. வரவேற்கத்தக்க நடவடிக்கைகள் ஆனாலும் அவை ஆசிரியர்களிடத்தில் தவறான வழியில் செலுத்தக் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. காரணம் என்னவென்றால், மேலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் கையாளும் முறைதான் என்பதை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் மூலம் திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்குப் பதில், எதிர்ப்பும் ஏற்படுகிறது. அதிருப்தியும் ஏற்படக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் குறிப்பிடுவது பள்ளி சீரமைப்பு மாநாடுகள் பற்றி, குழந்தைகளுக்கு உணவளிக்கும் திட்டம் பற்றி, இரண்டும் சம்மந்தப்பட்ட மட்டிலும், அடிக்கடி ஆசிரியர்களுக்கு கோப முறை கொடுத்து, வசூல் செய்யச் செய்வது என்ற முறை இருக்கக் கூடாது. மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை, நான்கு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை என்று செய்யலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு வருஷமும், கட்டத்திற்குக் காசு, பள்ளிச்சாதனங்களுக்காக என்று மக்களிடம் வசூல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்கூல் இம்ப்ரூவெண்ட் கான்பொரன்ஸ் என்று சொல்லி, வசூல் செய்து, பள்ளி சாமான்கள் சேகரித்து, சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொள்கையளவில் அதற்கு ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், அதை அமுல் நடத்துவதில், அந்த முறை ஆட்சேபிக்கக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. எனக்குச் சில பள்ளிக்கூடங்களில் அனுபவம் உண்டு. சேலம் ஜில்லாவில், தாராமங்கலம் என்ற இடத்தில் நம்

28th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

அமைச்சரும், மத்திய சர்க்கார் அமைச்சரும் வர இருக்கிறார்கள். அங்கே சமீபத்தில் பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாட்டிற்காகத் தயாராகிறது. அது சம்பந்தமாக ஆசிரியர்கள் படும் கஷ்டத்தைப் பார்க்கும் போது, மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கோட்டா வைத்து காள் பரன்ஸுக்காக 8 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திப்பது அமைச்சரவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். ஜனங்களிடம் வசூல் செய்வதில் கூட, மேல் அதிகாரிகள், டி. இ. ஓ., டி. பி. ஐ. இவர்கள் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். அவர்கள் “உன் ரேஞ்சில் கான்பரன்ஸ் நடக்கிறது, அதற்காக இவ்வளவு நீங்கள் வசூல் செய்ய வேண்டும்” என்று சொல்லி ஒரு வரம்பை ஏற்படுத்துவது விரும்பத் தக்கது அல்ல. முதலில் அவர்கள் ரூபாய் 5 கொடுத்திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் அவர்களை ரூபாய் 3 கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இப்படி வற்புறுத்தப்பட்டால் எப்படி ஆசிரியர்கள் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும்? சேகரித்த சாமான்களை எப்படி ஒரு இடத்திலிருந்து மற்ற இடத்திற்கு அவர்கள் கொண்டு போக முடியும்? நான் என் சம்பந்தப்பட்டவரை, அப்படிச்சாமான்களைக் கொண்டு போக இலவசமாக ட்ரான்ஸ்போர்ட் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறேன். நான் ஏதோ ஏன் சொந்தக் கருத்தை வைத்துக் கொண்டு குறை சொல்லுவதாக நினைக்கக்கூடாது. நானே உதவியும் செய்திருக்கிறேன். அப்படி ஒரு இடத்தில் இருந்து மற்ற இடத்திற்கு கிட்டத் தட்ட 3,000, 4,000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சாமான்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கே ட்ரான்ஸ்போர்ட் செலவு குறைந்தது ரூபாய் 300-க்கு மேல் ஆகிவிடுகிறது. அப்படி ட்ரான்ஸ்போர்ட் உதவியளித்த ஒருவர் கூட இப்படி ஏன் இவர்கள் செய்கிறார்கள். நான் இந்தச் செலவிற்கு இன்னொரு மேசை, பீரோ, கொடுத்திருப்பேனே என்றார்கள். சொன்னால் அமைச்சர் நம்ப மாட்டார்கள், உதவி செய்தவரே இது வீண் விளம்பரம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அப்படியே மக்களும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இது வெட்டிச் செலவு, அர்த்தம் இல்லாத விளம்பரம் என்று கருதப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது விஷயத்திலும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் விஷயத்திலும் பரிகாரம் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். அதிகார மனோபாவத்தோடு கோடா நிர்ணயிப்பதை தவிர்க்கவேண்டும். வசூல் செய்ய இவர்களை உபயோகிக்கலாம். அது அவர்களடைய உற்சாகம், ஆர்வம் இவற்றைப் பாதிக்காத வகையில் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். அதை ரொம்பத் தீவிரமாகச் செய்ய முற்பட்டால், அது அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் விஷம் என்பதுபோல் ஆகும். ஆகவே, இதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். வேண்டுமானால், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு வசூல் செய்யட்டுமே. ஆசிரியர்களைக் கஷ்டப்படுத்தக்கூடாது. இந்த 8 ரூபாய் கொடுப்பதில், ஒரு ஆசிரியர் கேட்டாராம். “எப்படி ஸரா கொடுப்பது” என்று. அதற்கு அதிகாரி சொன்னாராம், “இப்படித்தான் உங்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாகக்கொடுத்திருக்கிறார்களே; அது ஒரு மாதம் வரவில்லை என்று நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்றாராம். இது எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது? அவர்கள் இஷ்டபூர்வமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படி வற்புறுத்தப்பட்டால், அவர்கள் மனவெறுப்பு அடைவார்கள், மன வேறுபாடு அடைவார்கள்.

இந்த இலாகாவைப் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து, ஆரம்பக் கல்வி செகண்டரிக் கல்வி இவைகள் விஷயமாக துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இந்த வருஷத்தில் இந்த சபைக்கு நல்ல வேலை இருக்கிறது. நில சீர்திருத்தச் சட்டம் இருக்கிறது. இப்பொழுது அமைச்சர் கூட்டுறவு மசோதாவை பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனை செய்ய சில மாதங்கள் ஆகும். இந்த நான்கு வருஷங்களைப் பார்த்தால், போன் வருஷம் நாம் 45 நாட்கள்தான் கூடியிருக்கிறோம் என்று முன்பே சொன்னேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கெல்லாம் எப்படித் திட்ட மிகிறோமோ அம்மாதிரியே, இந்த சட்டங்கள் சம்பந்தமாகவும் ஒவ்வொரு வருஷமும் இன்னன்னது கொண்டு வரவேண்டும் என்று திட்டமிட்டுச் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். சில நேரத்தில் மசோதாக்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில்

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th March 1961]

நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கும். ஆனால், மற்றவைகளைத் திட்டமிட்டுச் செய்யலாம். எல்லாவற்றையும் கடைசியில் கொண்டு வந்து அவசரமாகச் செய்ய வேண்டுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். குறித்த காலத்தில் ஒரு பேஸ்ட் ப்ரோக்ராமோடு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய ஆவல் உள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

10

a.m.

பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை குறைவு என்று சொல்வதில்லை. போன வருஷம் 20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறபோது இப்போது 27½ கோடி ஒதுக்கியிருப்பது குறைவு அல்ல. ஆனால் ஒரு சில திட்டம் ஒரு சில பகுதியில் மட்டும் அதிகமாகச் செலவிட்டுவிடக்கூடிய நிலைமைக்குக் கொண்டுபோய்விடும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பின் தங்கிய பகுதிகளில் எல்லாம் பாசன வசதி பெருகவேண்டுமென்ற எண்ணம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டம்பற்றி ஆலோசித்த குழுவில் கூட இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த ஆலோசனைக் குழுவின் யோசனைகளின்படி எல்லா பாசனத் திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பணம் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். அவற்றுக்காக இந்தச் செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஐம்பதாயிரம், 60 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கன்போட்ட திட்டங்களை எல்லாம் கூட எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். சம்மா கல்லீரல் போட்டு ஒரு வேளை 1962-ம் வருஷ தேர்தலில் வோட்டு வாங்கப் பிரயோசனப்படலாம். மற்ற படி அந்த அந்தத் திட்டங்களில் வேலையை அப்படியே நிறுத்தி வைப்பது செலவு செய்த பணம் வீணாகப்போவதற்குதான் பயன்படும். அந்த விவரங்களை எல்லாம் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை, அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும் என்கிற காரணத்தினால். ஆகவே இத்திட்டங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூட இத்திட்டங்களுக்கு எல்லாம் காரணமாக இருந்த தொழிலாளிகள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். பிராஜக்டுகளில் கிட்டத்தட்ட 30 வருஷம் வேலை செய்தவர்கள் எல்லாம் கூட நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை. அவர்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றி வந்திருந்தபோதிலும்கூட ரெக்கார்டு பூர்வமாக அது காட்டப்படவில்லை. வீடு திட்டம் முடிந்தது என்றால் இன்னும் திட்டப் பகுதிக்குப் போகச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் பெயர் எழுதிக்கூட அனுப்புவதில்லை. நான் சாதாரணமாக மண் வெட்டுகிறவர்கள், கல்தாக்குகிறவர்கள் போன்றவர்களைக்கூடச் சொல்லவில்லை. இயந்திரங்களிலே வேலை செய்யக்கூடிய ஆற்றலும், தகுதியும், திறமையும் பெற்ற தொழிலாளர்களையே இப்படிப் பலகாலமாக நிரந்தரமாகாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் அளிக்கப்படுவதில்லை. இதுதான் அவர்களிடத்திலே அதிருப்தி வளர்ந்து வருகிறது. நம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் ஓரளவுக்குத் துரிதமாகவும் அதுவும் எத்தனையோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றாலும் போட்ட திட்டத்திற்கு மேல் செலவு போகாமல் நிறைவேற்றுவதற்கு இவர்கள் தான் காரணமாக இருந்தார்கள். இவர்களை அதற்காகத் தனியாகப் பாராட்டாவிட்டாலும் அவர்களுடைய சர்வீஸ் முறையை ஒழுங்குசெய்வதற்கு இந்தச் சர்க்கார் உடனடியாக வரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்திட்டங்களுக்கு ஓரளவு என்ஜினியர்கள் பொறுப்பு என்று சொன்னாலும் இந்தத் தொழிலாளிகள்தான் தங்கள் ரத்தத்தைச் சிந்தியவர்கள். தங்கள் ஆற்றலையும் வலிவையும் காட்டி உழைத்தவர்கள். ஆகவே ஒட்டுமொத்தமான இவர்களுடைய சர்வீஸைக் கணக்கெடுத்து ஒழுங்கு செய்யவேண்டும் என்பதாக இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக நான் கூறவிரும்புவது நகர்பரங்களின் அபிவிருத்தி. கிராமப்புரங்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்தன. அதைமாற்றுவதற்குத்தான் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். அது இன்னும்

28th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

துரிதமாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்பதில் இரண்டுவிதக் கருத்து இருக்கமுடியாது. ஆனால் நகர்புரங்களிலேயே பெரும்பாலும் தொழில் அபிவிருத்தி அதிகமாகிக்கொண்டேயிருக்கிறது. அதனால் ஜனத் தொகையும் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நகரத்தின் முக்கியமான தேவையாக இருப்பது சுகாதார வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி இரண்டும்தான். அப்படிப் பார்க்கிறபோது சென்னை நகரமும் சரி, மற்ற நகரங்களும் சரி பின்தங்கிய நிலைமையில்தான் இருக்கின்றன. திருச்சி மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி போதுமானதாக இல்லை. திருச்சி சாலைகளைப் பார்த்தால் தெரியும். பெரிய வண்டி நடு ரோட்டிலே போக முடியாது. இப்போது பெரிய வண்டிகளும் கூடப் போவதனால் ஒரே தூசி கிளம்புகிறது. நகரத்தின் ரோடுகளுக்கு ஒரு கோடியில் இருந்து இன்னொரு கோடி வரையிலுமாவது தார் போட்டால்தான் தூசி கிளம்பாமல் இருக்கும். அப்போதுதான் சுகாதாரம் பாதுகாக்கப்படும். இப்போது ரோடு போடக் கூட கொட்டினால் 5 வருஷம் ஆகிறது. அதை எடுக்க தார் போட 3 வருஷம் ஆகிறது. வருகிற 29-ந்தேதி கூட அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சி செல்லப் போவதாகத் தெரிகிறது. அவருடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது அவசியம் திருச்சி ரோடுகள் எல்லாவற்றிலும் ஒரு முறை தனியாகச் சென்று பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் திருச்சியைவிடவேண்டுமென்று அருவருப்பு அடைவார்கள். அதோடு இந்த நகரத்தில் குடிதண்ணீர் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டும். காவேரிக் கரையில் இருக்கிறது என்றுதான் பெயர். வாடர் ஓர்க்ஸ் அபிவிருத்தி செய்யப்படாத காரணத்தினால் குடிதண்ணீர் கஷ்டம் அங்கே அதிகமாக இருக்கிறது. எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் அதைச் சொல்லி வருகிறார்கள். இப்போது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான் சேர்மானாக இருக்கிறார். இருந்தாலும் பயன் இல்லை. உடனடியாக அந் நகரத்து வாடர் ஓர்க்ஸ் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை நகரம் பெரிதும் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது. அந் நகரம் பார்ப்பதற்கே குளுமையாக இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே கூட குடி தண்ணீர் கஷ்டம். சிறுவாணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் தான் குடிதண்ணீர் பிரச்சனை தீரும். விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தாவிட்டாலும் குடி தண்ணீர்க்காக மட்டும் கோவை நகரத்திற்கும், அந்த வழியில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து கிராமங்களுக்கும் அதை எடுத்துக்கொள்வதற்கு கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி உறுதி மொழி அளிப்பதோடு அதைத் துரிதமாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தொகுதியில் நிற்கிறார்களா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். நகரத்திலே வேறு இடத்திலே அவர்கள் நின்றாலும் நிற்கலாம். அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்து தொழில் புரிந்த இடமாதலால் அங்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அபிவிருத்திகள் நடந்த பகுதியிலே அவர்கள் நிற்கலாம். (குறுக்கீடு) ஏனென்றால் அங்கு நின்றால் அங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களைப்பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லலாம். இதுவும் முக்கியமானது என்றாலும் கோவை நகரத்திலே இருக்கும் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி, சேலம், இந்நான்கு நகரங்களிலும் 30, 32 சேரிகள் இருக்கின்றன. குடிசைவாழ்பகுதியில் உள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மதுரையில் சேரி மக்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். 4 வருஷ காலமாக இந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறுமபடியாக நோட்டீஸ் கொடுத்து வருகிறார்கள். அங்கே 400, 500 குடும்பங்கள் வாழ்ந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதுமாதிரிதான் திருச்சி நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கே சேரிகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. சுகாதார வசதிகள்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[28th March 1961]

கிடையாது. நகருக்கு 10 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள இடங்களில் ஹரிஜன மக்களை வசிக்கச் சொல்கிறார்கள். கூலி வேலைக்கு ஆட்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இப்பொழுது நகரத்திலே காலியாக உள்ள மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குப் பணம் போதாமல் இருக்கலாம். இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் ஸ்லம் கனியரன்ஸ் ஸ்கீமின் கீழ் கொடுக்கிற உதவியைக் கொண்டு, இந்த நான்கு நகரங்களிலும் உள்ள முனிசிபாலிடிகள் (Contribution) கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டு அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு எல்லா சேரிகளையும் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்திற்குள் அபிவிருத்தி வேண்டும்.

பெரிய முனிசிபாலிடிகளைச் சுற்றி பெரிய பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக கோயம்பத்தூர், திருச்சி, சேலம், மதுரையில் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதனுடைய வருமானம் சுமார் 60, 70 ஆயிரம்தான் இருக்கும். அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்கள் நடக்கவேண்டுமென்பதற்காக அங்கங்கே ரோட்டு போடுவதற்காக என்று மண்ணை ரோட்டு ஓரங்களில் போட்டு விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். மழை பெய்தால் மண் எல்லாம் கறைந்து போய் பழைய நிலைமைக்கு வந்துவிடுகிறது. இதனால் பண விரயம் ஆகிறது. ஆகையால் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அதிகப் பணம் கிடையாது. ஆகவே குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்கும், சாக்கடை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும் சர்க்காரே, பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு இவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைத் தவிர டவுன் பிளானிங் கீழ் பல டவுன்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இங்கெல்லாம் ஜன நெருக்கடி அதிகமாகிவிடுகிறது. இங்கு சுகாதார வசதியும், குடிதண்ணீர் வசதியும் செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்குப் பணம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் கடன் உதவி அளித்து ஒரு நீண்ட காலத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் புதிய பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு பஞ்சாயத்து யூனியனைப்பற்றிய புல்தகமே அங்கத்தினர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. பஞ்சாயத்துத் தலைவரே பணம் கொடுத்து வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதேமாதிரியாக பரங்கள் கிடைப்பதில்லை. சல்லான் பாரம் வாங்க வேண்டுமென்றால் 1 அண கொடுத்து வாங்குகிறார்கள் என்று ஒரு பஸ் ஆபரேட்டர் தெரிவித்தார். இந்த விஷயங்களையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு சப்லிமென்டரி கிராண்ட் ஸ்கீம் ஸ்பாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்துகூட அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதைத் தவிர பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே பிளாக் தேர்ந்தெடுப்பதிலே ஏ, பி, லி, டி என்று தரம் இருக்கிறது. அது மொகானிகலாக நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. வருமானம் எவ்வளவு, ஜனத் தொகை எவ்வளவு என்று கணக்கிடுகிறார்கள். உதாரணமாக பொன் மலைபேட்டையில் 140 சதுர மைலில் 45 ஆயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. இதை ஏ பிரிவாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையாக இது ஒரு பின்தங்கிய இடம். ஆகையால் சர்க்கார் வருமானம், ஜனத்தொகை என்ற அடிப்படையிலே தரத்தை நிர்ணயிக்காமல் பின்தங்கிய பகுதியாக இருந்தால் அதற்குத் தகுந்த பிரகாரம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேச இருக்கிறேன். அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டே போகலாம். அதற்கு நேரம் கிடையாது. இன்னும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இதவரையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த அரசியல் கைதிகளை இன்னும் விடுதலை செய்யவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 'அரசியல் கைதிகள் அல்ல அவர்கள்' என்று இந்த சபையில் இரண்டு மூன்று நாட்

28th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது சொன்னதாக நான் வெளியூரில் இருக்கும்போது பத்திரிகையில் படித்தேன். அவர்கள் அரசியல் கைதிகள் அல்ல என்று எப்படிச் சொன்னார்கள் என்று தான் எனக்குப் புரியவில்லை. எனக்கும் கொஞ்சம் அரசியலைப் பற்றித் தெரியும். இந்த அரசியல் கைதிகளில் பெரும்பாலோர் திருநெல்வேலி காண்ஸ்பிரலி கேஸ் சம்பந்தப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சார்ஜ் ஷீட்டிலே 'to attempt to overthrow the Government by force and overawe the Government established by law by show of force' என்று சொல்லியிருக்கிறது. பலாத்காரத்தைக்கொண்டு அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப்பது, அரசாங்கத்தை பயமுறுத்த பலாத்காரம் பிரயோகிக்கப் பட்டது என்பதுதான் அதன் அர்த்தம். இதுமாதிரி, ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு என்று குற்றச் சாட்டுகள் இருக்கின்றன. 144-வது செக்ஷனை மீறுகிறவர்கள்

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி தண்டனை அனுபவித்துவரும் கைதிகள் எல்லாம் அரசியல் குற்றங்கள் செய்தவர்கள் என்று நான் சொல்வதற்குத் தயாராய் இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அந்தந்த குற்றங்கள் அரசியல் காரணத்திற்காகத்தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அரசியல் போராட்ட காலத்தில் செய்யப்பட்ட குற்றங்கள்தான் அவை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் உபயோகப்படுத்தின அதே கிரிமினல் சட்டத்தின் கீழ்தான் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். வெள்ளைக்காரன் எந்த விதமான 144 செக்ஷனை உபயோகப்படுத்தினாலே அதேமாதிரியாக இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியின் மீது பிரயோகப்படுத்துகிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது மக்கள் ஓட்டுப் போட்டு வெளியே அனுப்பக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஓட்டை எப்படி உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்போது இருந்த நிலைமைக்கும் இப்பொழுது உள்ள நிலைமைக்கும் வித்தியரசம் என்னவென்றால் அப்போது எல்லா சட்டசபைகளிலும் தீர்மானம் போட்டு வெள்ளைக்காரனே வெளியே போ என்றால்கூட போகமாட்டான். ஆனால் இப்பொழுது ஒரு அமென்ட்மென்ட் தோற்றுவிட்டால் கூட சர்க்கார் ராஜினாமா செய்யும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : 1946-50-க்கு இடையே நடந்தவை 1950-க்கு பிறகு நடந்தவை. ஒன்றைச் சொல்லுங்கள். அரசியல் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பார்லிமென்ட்ரி முறை மூலம் சோஷலிஸத்தை அமைக்க முடியும் என்ற காரணத்தினால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பலாத்கார முறையில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற விரும்பாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயி, நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளி-தொழிலாளி என்றிருக்கும் வரை, இப்பொழுதுள்ள அரசாங்கக் கொள்கைப் பிரகாரம் விலைவாசிகள் ஏற ஏற தகராறுகள் வரத்தான் செய்யும், அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்பு இருக்கத்தான் செய்யும். அரசாங்கத்தை எதிர்க்க ஜனநாயகத்தில் மக்களுக்கு உரிமையிருக்க வேண்டும். எப்படியும் எதிர்ப்பு பதற்கு உரிமையிருக்க வேண்டும். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடராமன் : வேட்டளித்துச் செய்யலாமே.) கேரளாவில் வேட்டளித்தா செய்தீர்கள்? அரசியல் சட்டப்படிதான் கம்யூனிஸ்ட் மந்திரி சபை கேரளாவில் அமைக்கப்பட்டது. அதை நீங்கள் அடக்கி ஒடுக்கிவிடவில்லையா? கலகம் செய்தவர்கள் முறையாகவா செய்தார்கள்? அங்கு அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நடத்த நீங்கள் இடையூறு விளைவிக்கவில்லையா? நான் உங்களுடம் பிச்சை கேட்கவில்லை. கலகம் செய்ய எங்களுக்கு சக்தியில்லாமல் இல்லை. போலீஸை வைத்துக்கொண்டு, அமைதி இருப்பதாக நினைக்காதீர்கள். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடராமன் : எவ்வளவு தவறான பாதையில் போக முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்.) சக்தி

[Sri M. Kalyanasundaram]

[28th March 1961]

இல்லாததால் அல்ல. நீங்கள் ப்ரொவோக் செய்தாலும் நாங்கள் அதை வலியுறுத்தவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பலாத்காரத்தில் இறங்க வில்லை. எங்களுக்கு தைரியம் இல்லாமலில்லை, நீங்கள் எவ்வளவுதான் எங்களை அடித்தாலும் நாங்கள் வளருவோம். உலகில் எங்கும், பலாத்கார முறையினால் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் வளருவதை யாராலும் தடுக்க முடியவில்லை, தடுக்க முடியாது. அப்படி அதைத் தடுக்க, அதன் வளர்ச்சியைத் தடுக்க என்ன முயன்றும் ஒன்றும் வெற்றியடையவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சிறந்த கொள்கைகள்தான் அதற்குக் காரணம், நாங்கள் தவறுகள் செய்யலாம், ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கொள்கைகள் சிறந்தவை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வளர்ந்து கொண்டேதான் வருகிறது, அதை யாராலும் அடக்க முடியாது.

DEPUTY SPEAKER: The hon. member has already taken more time.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதைக் கோருகிறது அதை இவர்கள் தீர்மானமாக ஏற்றுக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அரசியல் ஜால வித்தையாக மட்டும் அது இருக்கக்கூடாது, நடைமுறைக்கு அதைக் கொண்டு வரவேண்டும். பார்லிமென்டரி முறைகள் மூலம் இன்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இயங்குவது என்று முடிவு செய்து திட்டவாத்தமாக வெளியிலே சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலிருந்து பின்வாங்கிப்போவதில்லை. இந்தக் குற்றங்கள் அரசியல் நோக்கத்தோடு செய்யப் பட்டவையென்று போலீஸ் சாட்டிய குற்றப்பத்திரிகையில் கூட சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க அவர்களை அரசியல் கைதிகள் என்றோ அல்லது அவர்கள் செய்த குற்றம் அரசியல் குற்றம் என்றோ சொல்லாது சாதாரண குற்றம் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்களை எவ்வளவு வருடம் ஜெயிலில் வைத்திருக்கிறீர்கள். அரசியல் கைதியல்ல, அதனால் அம்மனஸ்டி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கொலைக்குற்றம் செய்தவர்கள் யாராவது எட்டு, ஒன்பது வருடங்களுக்கு மேல் சிறையில் இருக்கிறார்களா? இன்று சிறையில் இருக்கும் கைதிகள், 302-ன் கீழ் கண்விக்கஷன் ஆனவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எவ்வளவு வருடத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் மறுபடியும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும், சமீபத்தில் இது விஷயமாகக் கூட பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். ரெமிஷன் கொடுக்கிற விஷயத்தில் இதில் ஒன்றும் வித்தியாசம் இல்லை. மற்றவர்களுக்கு எப்படி எப்பொழுது ரெமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறதோ அம்மாதிரி இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இதற்குள் அவர்கள் விடுதலை அடைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரை அப்படி விடுதலை செய்யப்படவில்லை, ஆகவே ரெமிஷன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது தாரதர்மியம் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளமுடியுமா? அவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பதற்கு ரிக்கார்ட்ஸ் இருக்கின்றன. அவர்கள் அரசாங்கச் சிறைகளில்தான் இருக்கிறார்கள். சிறை ரிக்கார்ட்ஸ் இருக்கின்றன. கொலைக்குற்றம், சமூகத்துரோகம் செய்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் இவர்களுக்கு, அரசியல் கைதிகளுக்கு ரெமிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது பற்றி பலமுறை கேட்டாய் விட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் அமைச்சர் அவர்களைப் பலமுறை சந்தித்து பணிவோடு கேட்டுப் பார்த்தாகி விட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மட்டும் கோருகிறதே என்றால் நியாயமாக இருந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாதா? எல்லோரும் சேர்ந்து கேட்டு நிர்ப்பந்தித்துச் சொன்னால்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா, அப்படியென்றால் அது சரியான பதிலாகாது. ஆக, அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று மறுமுறை கேட்டுக்கொண்டு, இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

28th March 1961]

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அப்ராப்ரியேஷன் பில் மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் ப்ரைஸ் பாண்ட்ஸ் சம்பந்தமாகப் பேசினார்கள். மதுரையிலிருந்து இதைப் பற்றி எனக்குப் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதிலும் மோசமான சில புகார்கள் கூட சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜில்லா போர்டிலுள்ள உபாத்தியாயர்களை மாற்றக்கூடிய காலம், இது. இருநூறு, 300 ரூபாய்க்கு பாண்ட் வாங்கிக் கொண்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய இடத்தில் மாற்றல் செய்யப்படுவதாக கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ப்ரைஸ் பாண்ட் வாங்கியவர் ஒருவருக்கு ஒரு உத்தியோகம் போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது என்று தகவலும் எனக்கு கிடைத்திருக்கிறது. மதுரை ஜில்லா போர்ட் சம்பந்தப்பட்டவரை சொல்கிறேன். சிறு குழந்தைகள் முதல்கொண்டு 5, 10-க்கு பாண்ட் வாங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் படுகிறது. ப்ரைஸ் பாண்ட்ஸ் பொறுத்தமட்டில் மக்களிடமிருந்து அதை ஆர்வத்தோடு வசூல் செய்யவேண்டியது அவசியந்தான். இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. இதற்கு நிறைய உதவி செய்ய நான் தயார். ஆனால் இதை வற்புறுத்திச் செய்வதால் மக்களிடையே பெரும் அதிருப்தி நிலவி வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மதுரை நகர் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், சாக்கார் இலாகாக்கள் பூராவும் ப்ரைஸ் பாண்ட் இலாகாவாக மாறியிருக்கிறதென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பிட்ட காலம் கொடுத்து மக்களிடம் இதுபற்றி நல்ல பிரசாரம் செய்திருந்தால் வற்புறுத்தல் இல்லாமலேயே ஜாஸ்தியாக ப்ரைஸ் பாண்ட்ஸ் வாங்குவார்கள் மக்கள். ஆகவே, தவறான முறையில் ப்ரைஸ் பாண்ட்ஸ் விற்கக் கூடிய தன்மையை நிறுத்த வேண்டும்.

கல்வி மான்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு குறை, சென்ற ஆண்டே கூறினேன். மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு, அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய உதவி 6 நயாபைசா. இந்த 6 பைசாவிற்கு மேல் 4 நயாபைசா அங்குள்ள உபாத்தியாயர்கள், அல்லது கமிட்டியார் வசூல் செய்து பத்து நயாபைசாவிற்கு சாப்பாடு போடவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இந்த நன் கொளையை வரும் பூராவும் வசூல் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில்தான் மக்கள் நன்கொடை அளிக்கிறார்கள். வரும் பூராவும் நன்கொடை வசூல் செய்யவேண்டியிருப்பதால் நன்கொடை வசூல் செய்வதை நிறுத்திவிட்டு ஆறு நயாபைசாவிற்குத்தான் சிலவிடங்களில் சாப்பாடு போடப்படுகிறது. நான் ஒரு பள்ளிக்கு நேரில் சென்று பார்த்தேன். ஆறு பைசாவிற்கு உள்பட்டு, ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்து சாப்பாடு போடப்பட்டது. அந்த உபாத்தியாயரிடம் நான் கேட்டேன் இந்தப் பாத்திரத்தைக் கொடுங்கள், அமைச்சர் அவர்களிடம் காண்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். அவர் அதற்குப் பயந்துகொண்டு தராமட்டேன் என்று கூறிவிட்டார்கள். இரண்டு வாய் அளவிற்கு உள்ள சாதத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த உபாத்தியாயர் நல்லவர், தவறு செய்யக்கூடியவர் அல்ல. ஆறு பைசாவிற்கு, தயிர் ஊற்றிப் போடுகிறார்கள். எலுமிச்சங்காய் ஊறுகாய் தான் எப்பொழுதும் போடப்படுகிறது. இரண்டு கவளம் கூட கிடைப்பதில்லை. ஆனால் இதை வைத்துக்கொண்டு பெரிய பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது, மதிய உணவு போடப்படுகிறதென்று. கொஞ்சமாவது திருப்தியளிக்கவேண்டாமா. ஆகவே, இதை 12 நயாபைசா என்று ஆக்கினால்தான் கொஞ்சமாவது பிரயோஜனப்படும். பின், பள்ளிகள் எங்கு பார்த்தாலும் ஆரம்பித்து வைக்கப்படுகிறது. ஓராசிரியார் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இவைகள், சரிவர செயல்படுகிறதா என்றால் இல்லை. பலவிடங்களில் இருந்து கொண்டு சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். விரிவு ஏற்பட ஏற்பட ஜாஸ்தியான ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே ஊழல்கள் ஏற்படாத வகையில் நல்லமுறையில் கண்காணிப்பு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நமக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் அரசியல் கைதிகள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். அது நியாயமான கோரிக்கை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட அரசியல் கைதிகளைப்பற்றி நான் ஆதரித்துப் பேசுவதால் நான் அக்கட்சியை ஆதரித்துப் பேசுவதாகவோ அல்லது

[Sri T. L. Sasivarna Thevar]

[28th March 1961]

அவர்கள் செய்த செய்கையை ஆதரிப்பதாகவோ அர்த்தமல்ல. அரசியல் ரீதியில் செய்யப்பட்டவை அவை. மன்னிக்கத் தகாத குற்றங்களை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள், ஆகவே அவர்களை விடுதலை செய்யமுடியாது என்று சொன்னால் அது நல்லதல்ல. ஆயிரத்து தொளாயிரத்து நாற்பத்திரண்டு ஆகஸ்டு போராட்டத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களாயிருந்த நாம் அதை விட மகத்தான குற்றங்கள் செய்திருக்கிறோம். அரசியல் ரீதியாக ஏற்படக் கூடிய போராட்டங்கள் ஏற்பட்டதான் செய்யும். காகிராஜன், ராஜகோபாலன் போன்ற தேசத் தியாகிகள் செய்த மகத்தான குற்றங்களை மன்னித்து விடுதலை செய்யப்பட்டதை நான் இங்கு நினைவுட்ட விரும்புகிறேன், இந்த சந்தர்ப்பத்தில். இரண்டாவது அரசியல் கைதிகள் சம்பந்தமாக எனக்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி இவர்கள் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக சிறையில் இருந்துவிட்டார்கள். “லேப் லென்டன்ஸ்ட்” என்று சொல்லும்போது, 20 வருடம் இருக்கவேண்டும், அதில் விக்டோரியா மகாராணி தர்பார் காலத்திற்காக ஆறு வருடங்கள் போக பாக்கி 14 வருடங்கள் இருக்கவேண்டும். இதில் சிறையில் இருக்கின்ற நேரத்தில் கிடைக்கின்ற மார்க்குகளை வைத்து ஒன்றிரண்டு வருடங்கள் குறைந்து விடுகிறது. அதனால் எட்டு அல்லது ஒன்பது வருடங்கள்தான் இப்போது அதிகமாகவும் சிறையில் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த முறையில் பார்த்தால் இதில் பெரும்பாலோரும் பத்து வருடங்கள் சிறையில் இருந்து விட்டார்கள். இன்னும் அவர்களை விடுதலை செய்யாமல் இருப்பது கட்சிகளை ஒன்றாக்கித்தான் பார்ப்பதாகத்தான் இருக்கும். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் என்ற காரணத்திற்காக இவர்களை விடுதலை செய்யாமல் இருப்பது நல்லதல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே சர்க்கார் இவர்கள் பேரில் கருணை கூர்ந்து விடுதலை செய்யவேண்டும். பத்து, 15 பேர்களை விடுதலை செய்வதால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கோ, காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கோ எந்தவிதமான கெடுதலும் வந்துவிடப் போவதில்லை. ஆகவே சர்க்கார் பெருந்தன்மையோடு 10 வருடங்கள் வரை சிறையில் இருந்த இந்த அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது சில கருத்துக்கள் கூற வாய்ப்பு பெற்றதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டமன்றத்தில் பல்வேறு தடவைகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் பல உறுப்பினர்களும் பல அவசியமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகிற பொழுது அவற்றை முழு அளவுக்கு கவனித்துச் செயல்படுவதில்லை என்பதை மிக வருத்தத்தோடு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவுட்ட விரும்புகிறேன். குறைகளைப்பற்றி நாங்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் எதிர்க் கட்சிகளினுடைய முகமூடியைக் கிழித்தே தீருவேன் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எத்தனை எத்தனையோ முகமூடிகளைக் கிழித்துப் பழகியவர் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்பதை நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அரசியல் கட்சிகளுக்குள் முகமூடிகள் எங்கேயிருந்தாலும் அப்புறப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்கிற கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவ்விதம் சொல்லும்போது கருத்தாலா அல்லது செயலாலா கிழித்தெறியப்படும் என்று பார்க்க வேண்டும். கிழித்தெறியவேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதில் பலாத்கார வாதையோ அல்லது மனிதத்தன்மைக்கு மாறான மனப்பான்மையோ இருக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசியல் கட்சிகளில் எந்தக் கட்சியாவது அந்தரங்கமாக, ரகசியமாக கருத்துக்களை மூடிவைத்திருந்தால் அவைகளை வெளியில் கொண்டு வருவதற்கு மாற்றுக்கட்சியினர் முயற்சித்தால் அது வரவேற்கவேண்டிய காரியம் தான். ஆனால் வெளிப்படையாக எல்லா இடங்களிலும் கட்சிக்கொள்கைகளையும் கருத்துக்களையும் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், அப்புடிப்பட்ட மாற்று கட்சியின் முகமூடியைக் கிழித்தெறிய வேன் என்று பேசுவது விவேகமாகாது. ஆனால் அதற்கான ஒரு மனக் நிலையில் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

28th March 1961]

[Sri K. Anbazhagan]

முகமூடியைக் கிழித்தெறிவேன் என்று சொல்லுகின்ற அமைச்சர் அவர்கள் முகமூடியை நீக்கிவிட்டு உள்ளேயிருப்பதைப் பார்க்க இவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தெரியாத ஒன்றை உற்றுப்பார்ப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஒரு கட்சியினருடைய கொள்கையை மாற்றுகக்கட்சியினருக்கு அறிந்துகொள்வதற்கு உரிமையுண்டு. அந்த வகையில் அமைச்சர் முயற்சிப்பதானால் தடை எதுவுமில்லை.

அடுத்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் இரண்டு பொருள்படப் பேசுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பிரச்சனை குறித்தும் இருபொருள் தோன்றப் பోகின்றது. இந்த இந்த நாட்டில் கட்டாய பாடமாக்கப்படவில்லை விருப்பப்பாடந்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தி பரவுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று யாராவது கேட்டால் அதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தருகிறார்கள். தத்துவ முறையில் இந்தி கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் செயலில் இந்தி கட்டாயமாகவே உள்ளது. இதே சட்டமன்றத்தில் இந்தி கட்டாயமாக்கப்படவேண்டியதில்லை, அந்த அளவுக்கு வற்புறுத்துவது முற்ற யல்ல என்று பல தடவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இந்தி கட்டாயமாக்கக்கூடாது எனில் வேறு மொழிகள் பயிலுவதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்ட நேரத்தில் அதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர பிற மொழிகள் பயில் இதுவரை எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக மாணவர்க்கு இந்தியைக் கட்டாயப்படுத்துவது இந்த நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்பதை மறுபடியும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்தி கட்டாய பாடம் ஆகும் முறையில் நடைபெற்று வருவதையும் நிறுத்தவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறையில் இரண்டு வித விளக்கம் தரும்படியாக கொள்கைகளை வகுத்துக்கொள்கிறார்கள். அரசினர். ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், “பாம்புக்குத் தலையும் மீனுக்கு வாலும்” என்று. அதே போல் மத்திய சர்க்காருக்கு தலையைக்காட்டுவதும் நாட்டு மக்களுக்கு வலைக்காட்டுவதும் வழக்கமாகியுள்ளது. இத்தகைய இரட்டைக்கொள்கையை அமைச்சர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாடு என்று பெயரிட வேண்டும் என்று கேட்கும்போது, இந்த நாட்டு மக்களுக்காக தமிழ்நாடு என்று பெயரிட்டுவிட்டு, மத்திய சர்க்காருக்கென “மட்ராஸ்” என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். இது இவர்களுடத்திலுள்ள இரட்டை மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது.

தமிழில்தான் பாடங்கள் எல்லாம் உயர்தர வகுப்புகளிலும் கல்லூரிகளிலும் நடைபெற வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள், மக்களுக்கு ஐயம் ஏற்படுகிற அளவுக்கு விஞ்ஞானத்தைத் தமிழில் கற்றுக்கொள்வது கடினமாயிருக்கும் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் சொல்லாவிட்டாலும், காங்கிரசு கட்சியில் இருக்கின்ற முக்கியமானவர்களில் பலர், விஞ்ஞான பாடங்களைப்பற்றி இவ்விதமே தெரிவிக்கிறார்கள். இதைக் கல்வி அமைச்சர் கண்டிக்காமல் கல்வித்துறையினருக்குத் தலையைக் காட்டுகிற அமைச்சர் அவர்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு வலைக் காட்டுகிறார்கள்.

அரசியலில் மாணவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று முடிவு செய்துவிட்டு, மாணவர்களை அரசியலுக்கு அவர்களே அழைத்துக்கொள்கிறார்கள். இவ்விதம் சொல்லுவது ஒன்று, செய்வது ஒன்று என்ற நிலையை அனுசரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கின்ற குற்றச்சாட்டை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல் எல்லாக் குழந்தைகளும் ஆதாரக் கல்வி பெற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள் தம் குழந்தைகளைக் காண்வேண்டுப் பள்ளிக்குத்தான் படிக்க அனுப்புகிறார்கள். ஆதாரப் பயிற்சி பெறுவதினால் தமிழ்நாட்டுக் கல்வியின் தரமும் பயனும் உயர்ந்து வருகிறது என்கிறார்கள் அமைச்சர்கள். ஆனால் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு

[Sri K. Anbazhagan] [28th March 1961]

கான்வென்ட் கல்வி அளித்து கிராமத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்கும், ஊராள் குழந்தைகளுக்கும்தான் ஆதாரக் கல்வி என்ற முறையில் உள்ள நடைமுறை மாறுபாட்டை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் சமதர்ம சமுதாயத்தை, சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றார்கள். அதே நேரத்தில் தொழில் அமைச்சரும் நிதி அமைச்சரும் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க, தொழில் வளம் பெருகவேண்டும், அதற்காக “பிரைவேட் என்டர்பிரைஸஸ்” ஏராளமாக இருக்கத்தான் வேண்டும் என்ற அளவில் ஏராளமானவர்களுக்கு புதிய தொழிலுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கிறோம் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இதில் சமதர்ம சமுதாயத்திற்கே எதிரான ஒரு போக்கு இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

கதர் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகின்ற நேரத்தில் இது ஏழை மக்களைப் பாதுகாக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. “கதர் வளர்ந்த கதை” என்று விரிவான ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்திற்கான தொகையைக் கூட கதர் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருந்தாலும் சிறிதளவு பயன் பட்டிருக்கும். “சென்னை ராஜ்யத்தில் கதர் வளர்ந்த கதை” என்று தான் பெயரிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர “தமிழ்நாட்டில் கதர் வளர்ந்த கதை” என்றுகூடக் குறிப்பிடவில்லை. இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கதரின் கதை கதையாகத்தான் போய்விட்டதோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ சி. சப்பிரமணியம் : இது எந்தத் தேதியில் போடப்பட்ட புத்தகம் என்று பாருங்கள்) தேதி குறிப்பிடவில்லை என்று எண்ணுகிறேன், உண்மையிலேயே தமிழ் நாட்டில் பற்று இருக்குமானால் முன்னமேயே “தமிழ்நாட்டில் கதர் வளர்ந்த கதை” என்று கொண்டு வந்திருக்க முடியும். அல்லது சென்னை அரசு என்றவது வெளியிட்டிருக்க முடியும்.

வறுமையில் வாடுகின்றவர்கள், வேலையில்லாமல் இருக்கின்றவர்கள் அதிகம் பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் ஆதலின் கதர் நெசவில் ஏராளமான பேர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில், 38 கோடியில் 24 கோடி பேர்களும் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரை 3½ கோடி மக்களில் 2 கோடி 10 லட்சம் மக்களும் வறுமைப் பிடியில் உள்ளார்கள். இவர்களுக்கு மாதம் 15 ரூபாய், 10 ரூபாய், 7½ ரூபாய் என்ற அளவில்தான் வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் இந்தக் கதர் திட்டத்தின் மூலம் 15 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஈடுபட்டுள்ளவர் எண்ணிக்கையைவிட அவர்கள் வாழ்வில் முன்னேறுவது எவ்விதம் என்பதைத்தான் நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

ஏழைகளுக்கு கஞ்சி காய்ச்சி ஊற்றிக்கொண்டிருப்பது ஓரளவுக்கு உதவியாய் இருக்கின்றது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவர்களுக்கு வாழ்வதற்கு வேறு வழி வேண்டாமா என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். உடனே ஆளும் கட்சி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்கள், கைத்தறி நெசவாளருக்குக் கொடுக்கும் உதவியை இவர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லுவார்களா என்று? வேண்டுமென்றால் அது ஒரு குற்றமென்றாலும் நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இதில் வெறும் கட்சிச் சார்பு இல்லாமல் கருத்தளவில் எண்ணினால் கைத்தறியோ, கதரோ இரண்டும் நீண்ட காலத்திற்கு மக்களை முன்னேற்ற முடியாது. இப்போது தேவைக்கு ஓரளவு பயன்படுகிறது என்றாலும் அதனையே தொழிலாகக் கொண்டவர்களுக்கு இது நீண்டகாலத்திற்கு உதவி அளிப்பதாக இருக்காது. வேண்டுமென்றால் இப்போது கஞ்சி காய்ச்சி ஊற்றுவதில் இருக்கின்ற அன்பு உணர்ச்சியை, இரக்க உணர்ச்சியைப் பாராட்டுவதைப்போன்று, கதர் திட்டத்தில் ஏழைகட்கு பிழைப்பு கிடைப்பதற்காக நாம் பாராட்ட முடியும். ஆனால் நீண்ட காலத்திற்கு கதர் திட்டம் உதவாது என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஏழை மக்கள் கதர்த் தொழிலையோ கைத்தறியையோ மட்டும் நம்பிக்கிடக்கவேண்டிய நிலைமையை உண்டாக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கதர் கைத்தறித் தொழிலில்

28th March 1961] [Sri K. Anbazhagan]

ஈடுபட்டிருக்கின்ற மக்கள் பட்டினி கிடக்க நேராமல், வாழ்க்கையை வீணாக்கிக் கொள்ளாமல் தங்கள் வாழ்க்கையில் நிச்சயமான முன்னேற்றத்தைக் காணக்கூடிய மாற்றத்தைச் செய்தாக வேண்டும். அகில இந்தியாவில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் சர்க்கரை தொழிலில், சர்க்கரை உற்பத்தி அதிகரித்து இன்றைக்கு 10 ஆயிரம் டன் சர்க்கரை கைவசம் தேங்கி இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் வெளி நாடுகளுக்குக் விற்க முடியுமா என்றாலும் முடியவில்லை. சர்க்கரை வெளி நாடுகளுக்குக் கிடைக்கும் விலையை விட நமது நாட்டில் உள்ள விலையானது ஏறத்தாழ டன் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் 150 ரூபாயாவது குறைத்து அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அப்படி நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் தொடர்ந்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு முடியுமா என்று தெரியவில்லை. அதிக உற்பத்தி ஏற்பட்டும் உள்நாட்டிலே சர்க்கரை குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. விலை அதிகம். ஏழை மக்கள் வாங்க முடியாத அளவுக்கு விலை. சர்க்கரை மட்டுமா இப்படி என்றால், மற்ற பொருள்களுக்கூட அதே நிலையில்தான். மேலும் ஆலைத்துணி உற்பத்தி மிகுதியிலும் ஒரு தேக்கம் ஏற்படும் என்று கருதவேண்டியுள்ளது. அதே போல இன்னும் இரண்டொரு உற்பத்தித் தொழில்களும் இருக்கின்றன. ஆலையில் உற்பத்தி ஆகக்கூடிய துணியை நம் நாட்டை விட்டு ஏற்றுமதி செய்தாலொழிய இந்த நாட்டிலே விற்கப்படாமல் ஒரு தேக்கம் ஏற்படும் என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. ஆலைகள் அதிகமாகி, உற்பத்தியாகக்கூடிய துணியும் அதிகமாகி, வெளி நாடுகளுக்கும் அனுப்ப முடியாத நிலை ஏற்பட்டு மிகுதியான தேக்கம் ஏற்படுமானால், கைத்தறி நெசவாளிகள் உற்பத்தி செய்கிற துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு எங்கே இடம் கிடைக்கும், எவ்வளவு காலம் வரை கைத்தறியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அதை நம்பி வாழ முடியும் என்று பார்த்தால், கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களை வேறு தொழிலில் திருப்பிவிட வேண்டிய அவசியம் விளங்கும்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் நமது மாநிலத்தில் பொதுவான சராசரி வருமானம் 304, 305 ரூபாயாக இருந்தாலும், விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களின் சராசரி வருமானம் 178 ரூபாயாக இருந்தாலும், கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களின் சராசரி வருமானம் 115 ரூபாயாகத்தான் இருக்கிறது. மொத்தத்திலே அவர்களது வருமானம்தான் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே நெசவாளிகள்தான் தாழ்ந்த நிலையில், ஏறத்தாழ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் போலவும், ஏறத்தாழ பின் தங்கிய மக்களைப் போலவும் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை இந்த தொழிலின் மூலமே முன்னேற்றுவதானால் அவர்களின் வருமானம் 115 ரூபாயாக இருப்பது 125 ரூபாயாகவோ, அல்லது 135 ரூபாயாகவோ ஆகுமே தவிர மேலும் விலைவாசி ஏறும் காரணத்தினால் இந்த ஏற்றமும் பயன்படாமல் போகுமே தவிர அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம்பெற முடியாது. வறுமையும் வாட்டமும் நீங்காது. நெசவுத் தொழில் செய்கிற மக்கள் முன்னேறவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் கைத்தறி நெசவை விட்டு வேறு தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கான வழிவகை காணவேண்டும். அதற்கென நான் சொல்லுவேன், நமது மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 1,000 கைத்தறி நெசவாளர்களின் குழந்தைகளைப் பொறுக்கி எடுத்து அவர்களுக்கு இண்டஸ்ட்ரியல் துறையில், டெக்னிக்கல் துறையில் இலவசமாகப் பயிற்சி கொடுத்து, அந்தத் துறைகளில் ஈடுபடுவதற்கான வழிவகைகளைத் தேடவேண்டும். அந்த முறையில் மாவட்டத்திற்கு 1,000 குழந்தைகள் நீதம் பொறுக்கி எடுத்து அவர்களை வேறு தொழில் துறைகளில் ஈடுபடுத்தினால், அடுத்த தலைமுறையிலாவது சிறு மாற்றம் ஏற்பட்டு கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்குப் போகாமல் இருப்பார்கள். அதற்கான வழிவகைகள் அரசாங்கம் காணவேண்டும்.

[Sri K. Anbazhagan] [28th March 1961]

ஒரு பக்கத்தில் ஆலைகள் பெருகிக்கொண்டே போகின்றன. கனம் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்களிடம் கேட்டால் நாங்கள் அதிகம் அனுமதிக்க வில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அகில இந்திய அடிப்படையில் ஆலைகள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகின்றன என்பது உண்மை. அந்த ஆலைகளின் உற்பத்தியோடு நெசவாளிகள் போட்டியிட முடியாது. இந்தப் போட்டியில் நெசவாளர் பட்டினி கிடக்கின்றனர். இந்த நிலையில் அரசாங்கம் எடுத்துச் சொல்லுகிற சோஷலிஸ சமுதாயம் எந்த அளவு நிறைவேறும் என்று அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

அதே போன்று கதரைப் பொறுத்த வரையில் நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன், இன்றைய தினம் மக்கள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், வேறு வழி இல்லாத காரணத்தினால் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். காந்தியடிகள் கதர் தேவை என்பதற்குப் பல காரணங்கள் கூறியிருக்கலாம். கைகள் உள்ளவர்கள் எல்லாம் நூற்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடும், ஆனால் ரயில் கூடாது என்ற கருத்தைக் கூறவில்லை, மின்சாரம் கூடாது என்ற கருத்தைக் கூறவில்லை. அவைகளும் கிராம மக்களுக்குக் கிடைக்கட்டும், அலைகளாலும் தொழிலை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று தான் தெரிவித்தார். அமைச்சர்களும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இதனை எண்ணிப்பார்த்து கதர் தான் எதிர்காலத்தில் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிவிட்டால், இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களை வேறு துறைக்குத் திருப்ப முடியுமானால், அவர்களை வேறு துறைக்குத் திருப்பத் தக்க வழிவகை காணவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக சமுதாயத்தில் ஜாதி வேற்றுமையில்லாத சூழ்நிலை வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நான் நல்ல எண்ணத்தோடு சொல்லுகிறேன். வேற்றுமை இல்லாமலிருக்கத்தான் அமைச்சரவையில் உள்ள எட்டு பேர்களும் எட்டு வெவ்வேறு ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாகப் பொறுக்கியெடுத்து, ஒவ்வொரு ஜாதியையும் திருப்திப்படுத்துகிற நோக்கத்தில் சாதி உணர்ச்சி கொண்டவர்களுக்கு குறை இருக்காது என்ற நினைப்பில் இந்த அமைச்சரவை அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்று அவர்களுக்குள்ளேயே “ஜாதி” மோதுகிறதோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர் மாநாட்டில் நமது அமைச்சரவர்கள் கலந்து கொண்ட நேரத்தில் அவர்களையும் அறியாமல் அவர்களுடைய உணர்ச்சி வெளியிட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் எட்டு பேர்களும் ஒருவருக்கொருவர் கலந்து பேசி சாதி வேற்றுமையைப் போக்க என்னென்ன செய்யலாம் என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப் படுகிறார்கள் என்று இன்று காலே சட்டமன்றத்தில் கூறியபோது ‘இல்லை கௌரவிக்கப்படுகிறார்கள்’ என்று நம் நிதி அமைச்சர் தெரிவிக்கிறார்கள்—இதனால் அவர்களுக்கு கௌரவம் மிச்சம் ஆகிறது. ஆனால் நாட்டிலே பலர் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டதற்காக சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கப்படுகிறார்கள்—சொந்தக்காரன் சேர்க்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறான். தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒருவன் உயர்ந்த ஜாதிப் பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டால்கூட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களே இன்னொரு ஜாதியாரே தகராறு வருகிறது என்பதால், சமூகத்தில் சேர்க்க மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மனப்பான்மை இருக்கிற காரணத்தினால் மிகப் பெரிய இடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கலப்புத் திருமணம் லாபமானதாகவும்—ஏழைகளுக்கு நஷ்டமானதாகவும் உள்ளது. இந்தச் சூழ்நிலையில் கலப்பு மணம் செய்கிறவர்களுக்கு ஏதாவது தொழில் வசதி செய்து தரவேண்டும், அரசாங்கத் துறையைத் தவிர, அரசாங்கத்தில் வேலை தருவதைத் தவிர வேறு இடங்களிலே தொழில் தருவதிலேகூட, இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது போன்றே இவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

28th March 1961]

[Sri K. Anbazhagan]

அடுத்து பிற்பட்ட மக்கள் இருக்கும் வரை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கும் வரை, இந்த நிலை மாறிப் பொருளாதார வசதிகளை அனைவருக்கும் பங்கிடும் வரை என்றத் தாழ்வினால் பாதிக்கப்படுகிற மக்கள் வாழ்வதற்கு பாதுகாப்பு அளித்துத்தான் ஆகவேண்டும். நேற்று முன் னால் நடந்த பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர் மாநாட்டில் பேசிய அமைச்சர் மீனவர்களுக்கு என்று மீன் வளத்துறை அலுவல்களில் 12 சத விகிதம் ஒதுக்கியிருந்தும் கூட அதில் 3 சத விகிதம் பேருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டது என்று அந்த தொடர்பு உள்ளவர் என்ற முறையில் தெரிவித்தார். இன்னொரு அமைச்சர், இல்லை மீனவர்களுக்கு அதிகம் கொடுத்திருக்கிறது என்று தெரிவித்தார். மறுபடியும் முதலில் பேசிய அமைச்சர் இல்லை, இல்லை 3 சத விகிதம் தான் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி இருக்கிறது நிலைமை. அமைச்சர்களிடையில் விவாதம். மேலும் மீனவர் சமுதாயத்தை உயர்த்த ஒருவருக்கு அமைச்சர் வேலை கொடுத்தால் மட்டும் போதாது, மற்றொருவருக்கு கலெக்டர் வேலை கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது, பெரும்பகுதியினர் அந்தத் துறையில் மட்டுமல்லாமல் வேறு தொழில்களில் சர்ப்படுகிறார்கள் வசதிகளைத் தேடித் தரவேண்டும்.

அதைப் போலவே பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர் என்று ஜாதியின் பேரால் உள்ளவர்கள் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் சரி, தென் ஆற்காடு மாவட்டத் திலும் சரி, மற்ற பிற பிற மாவட்டத்திலும் சரி ஏராளமாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் துறையிலே வாய்ப்புகளைத் தேடித் தருவதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். நடைபெற்ற மாநாட்டில், பிற்பட்ட மக்கள் பற்றி அமைச்சர் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்கள் ஒரு நிலை கருத்தைத் தெரி வித்திருக்கிறார்கள். நீதிக் கட்சி தோன்றிய நான் முதலாகத்தான் ஓரளவு பிற்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கத்தில் வேலை வாய்ப்புகள் கிடைத்தன என்றும், இருந்தும் குறிப்பிட்ட வசியத்தை இன்னும் அடைய முடிய வில்லை என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். நீதிக் கட்சியில் இருந்த அவர்களுக்கு அந்த நல்ல நினைப்பு வந்திருக்கிறது—மற்ற அமைச்சர்களுக்கு வராது. பிற்பட்டவர்களுக்கு எப்படி எப்படி வாய்ப்பளித்து முன்னேறச் செய்வது என்று இன்றும் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

உண்மையிலேயே பிற்பட்ட சமூக மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பது படிப்பதற்கு எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்க உதவுவதாகும். பிற்பட்ட வகுப்பினர் முன்னேற வேறு வழி காணாததால், அடுத்த 15 வருஷ காலத்திற்கு முற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கூட பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர் மாநாட்டிலே ஒருவர் தெரிவித்திருக்கிறார். அமைச்சர் ஒருவர் அப்படியெல்லாம் செய்வதற்கு அவசியமில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார். மற்றொரு அமைச்சர் பின்தங்கிய வகுப்பினர் முன்னேற வழியில்லையே என்று வருந்தி இருக்கிறார்கள். நான் விரும்புவது, மத்திய சர்க்காருக்கு பிற்பட்ட சமுதாயத்தினரின் நிலைமையைக் காண்பித்து அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கு மேலும் சில வழிசெய்ய நம் சென்னை அரசாங்கம் முழு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகும்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இன்றைய தினம் இருக்கிற ஆட்சியாளர்கள், அமைச்சர்கள் முதலானவர்கள் சுற்றுப் பயணம் நடத்து வதில் ஒன்றும் குறைவே கிடையாது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த 1½ ஆண்டு காலத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்த நாட்கள் 288, தலைநகரில் இருந்த நாட்கள் 260. அடுத்தபடியாக மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை நகரத்தில் இருந்தது 242 நாட்கள். சுற்றுப்பயணம் செய்தது 306 நாட்கள். அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள்—சென்னை நகரத்தில் இருந்தது 240 நாட்கள், வெளியில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தது 308 நாட்கள். ஓரளவுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் தேவைதான். நாட்டின் நிர்வாகப் பொறுப் பில் இருக்கிறவர்கள், பெரிய பணியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செல்லும்போதுதான் அந்தந்த இடத்தில் கவனிக்க வேண்டியவைகளை நேரில் கண்காணிக்கமுடியும் என்பதாலேயே இந்த அளவுக்கு சுற்றுப்பயணம் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால்

[Sri K. Anbazhagan]

[28th March 1961]

இது கட்சியைப் பலப்படுத்தும் முயற்சியாகவே இருக்கிறது என்பது எங்கள் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. அது எங்கள் கண்ணின் குற்றமாக இருக்கலாம். அமைச்சர்கள் வெளியில் போகும்போது தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் ப்ராஜெக்ட்ஸ் சமுதாய நலத் திட்ட அதிகாரிகளைப் பார்க்கும் நேரத்தில் மற்ற கட்சியினரைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுகிற கருத்துக்கள், அந்த அதிகாரிகள் தங்கள் பணியைச் செய்கிற நேரத்தில் கூட அவர்களுடைய கடமையைச் செய்ய முடியாத நிலையை உண்டாக்குகிறது. நண்பர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் அப்படிப்பட்ட சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதியில் பிரதிநிதியாக இருக்கிற காரணத்தினால், அமைச்சர்கள் அதிகாரிகளுக்கு இடம் கட்டினாலும் ஏற்படும் கஷ்டத்தைப்பற்றிப் பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்காகவே இந்தச் சற்றுப் பிரயாணங்கள் செய்வதாக இருந்தால், அதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைய தினம் பொதுவாக கவனிக்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாற்றுக் கட்சியினர் ஆட்சி செய்கிற நகராட்சி மன்றங்களைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அது சென்னை மாநகராட்சி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, கோவை நகராட்சி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மதுரை நகராட்சி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, எங்கெல்லாம் மாற்றுக் கட்சியினர் பொறுப்பேற்று நடத்தி வருகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அரசாங்கத்தார் அதிக அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். அவர்களை எப்படி ஒருக்க வேண்டுமோ, அலட்சியப்படுத்த வேண்டுமோ அதிலே அக்கறை காட்டிக்கொண்டு வருவதை நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கின்றோம். அண்மையிலே, சென்னை நகரத்திலே, மாநகராட்சி மன்றத்தார் சிறிய வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை ஓரளவு நிறைவேற்றி அதிலே ஏறத்தாழ 100 வீடுகளை பங்கிட்டுக்கொடுத்தார்கள். அது கொடுக்கப்பட்ட செய்தி அறிந்ததும், அரசாங்கத்தின் சார்பிலே, பங்கிட்ட முறைப் தவறு, உடனே நிறுத்தி வைப்புகள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படித்தான் அரசாங்கம் கூறியுள்ளதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நான் கேள்விப்பட்டது தவறாக இருந்தால், திருத்த வேண்டியது அமைச்சர் அவர்களின் கடமை. நான் பேசுவது முழு ஆதாரத்தோடு அரசாங்கம் எழுதிய கடிதத்தை வைத்துக் கொண்டு அல்ல. ஆனால் அரசாங்கம் எப்படியோ நிறுத்தி வைத்திருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் மாநகராட்சி மன்றத்தின்மீது ஒரு குற்றச் சாட்டைக்கூற வேண்டுமென்றால், முறையான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கலாம். அப்படி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. ஒரு குற்றச் சாட்டை செய்வதற்கு முன்னால் அங்குள்ள ஆளும் கட்சியினரை அழைத்தோ அல்லது கமிஷனரை அழைத்தோ விசாரித்து காரணம் கேட்டு, அதற்குப் பின்னால் அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டியிருக்க வேண்டும். ஆனால் முழு உண்மையும் தெரியாமலே கூட மாநகராட்சி குற்றம் புரிவதாக ஒரு நினைப்பு மக்களிடத்திலே ஏற்பட வேண்டுமென்ப தற்காக இதை உடனே தடுத்து நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருப்பதால் இவர்கள் மேல் எப்படி எப்படித் குற்றம் சாட்டுவது என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு சற்று அதிகமான கவனம் அவர்கள் மேல் காட்டப்பட்டு வருகின்றது. அந்த முறையிலே தான் இன்றைக்கு இந்தத் தடை உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரம் குறுக்கிட்டுள்ளது. இந்த அபாவத்தைத் தான் நாம் இன்றைக்குக் காண்கிறோம். இதேபோல் எதிர்க்கட்சியினர் ஆட்சி செய்வதும் ஒவ்வொரு மாநகராட்சியிலும் ஏதாவது குற்றங்களைக் காண முயன்று எப்படி அவைகளைக் சலைத்து விடுவது என்பதில்தான் இன்றைக்கு அரசாங்கம் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து வருகின்றது. அதே போல் பொருளாதார வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் அவர்களுக்கு எவ்வித முழு சுதந்திரமும் கிடையாது. அவர்களுக்கு ஏதாவது வேண்டுமென்றால், உடனே அவர்கள் மாநில அமைச்சரரத்தான் கேட்க வேண்டும். அப்படி கேட்கப்பட்டு தொகை ஒதுக்கப்பட்டாலும், இன்றைய தினம் அவர்கள் தாமதமாகவே அத்தொகையை செலவழிப்பதற்கும் உரிமை கொடுப்பதில்லை. அப்படி சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தார் கேட்டு, ஒதுக்கப்பட்ட 30 லட்சம்

28th March 1961] [Sri K. Anbazhagan]

ரூபாய் தொகையைக்கூட அரசாங்கத் தலைமைப் பொறியாளர் மேற்பார்வையில் வைத்து, அவ்வப்போது நடைபெறும் வேலைகளைப் பரிசீலனை செய்து, அதன்பேரில் பணம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு முறையைத்தான் இன்று காண்கிறோம். ஆகவே எல்லாப் பொறுப்பும் இன்றைக்கு அரசாங்கத்திடம் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியல்லாமல் பணத்தை ஒதுக்கிக் கொடுத்து அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைகளை யெல்லாம் செய்து முடித்த பின்னர், அவ்வேலை நல்ல முறையிலே ஒழுங்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கு மேல் குற்றம் கண்டால், அவர்கள் மேல் பழியைச் சுமத்தலாம். இதுதான் உள்ளாட்சி மன்றத்திற்கு மதிப்பளிக்கும் நேர்மையான முறை. அதைவிட்டு ஒவ்வொரு நிலையிலும் அவர்கள் வேலையைச் சரிபார்த்துப் பணம் கொடுப்பது என்பது அவர்களை நம்பாமலேயே நடந்துகொள்ளும் மனப்பான்மையைத் தான் காட்டுகிறது. ஆனால் அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் கூடுமான வரையிலே சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தைப் பற்றி அண்மையில் குற்றங்கூறிய பழி சுமத்தவில்லை. மேலும் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிதிக்குழுத் தலைவர் இந்த வீடுகள் வழங்கிய முறையைப்பற்றி அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளார். அதிலே இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்குப் பதிலளிக்கும் முறையிலே இந்த வீடுகள் எந்த முறையின்படி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிலே மாநகராட்சியில் உள்ள சர்வ கட்சிகளின் யோசனை கேட்டும், அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டுதான் இவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் இதை யெல்லாம் எண்ணிப் பாராது, திடீரென்று நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது குறித்து விளக்கம் கொடுக்குமாறு கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிதண்ணீர் திட்டத்தை எப்போது மேற்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அறிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் பசுபித்தூர் கால்வாய் பற்றியும், கூலம் ஆற்றைச் சுத்தப்படுத்துவது பற்றியும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 120 லட்சம் ரூபாய் செலவில் திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றினால், சென்னை நகருக்கும் பெருமை ஏற்படுவதோடு பலவாறுகச் சொல்லப்படும் சுகாதாரக் கேடுகளும் நீங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுரையிலும், கோயம்புத்தூரிலும் உள்ள நகர மன்றங்களை மாநகராட்சி மன்றங்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து இப்போது இருந்து வருகிறது. அதோடு திருச்சியுட்கூட இணைக்கப்படலாம். அதேபோல் அந்த மாநகரங்களிலே விரைவில் பலகலைக்கழகங்களும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவரைப் பற்றி ஒரு கருத்தைத் தெரிவிப்பது அவசியமாகிறது. பிற்பட்ட மக்கள் முன்னேற அந்த வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை வேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. அப்படி உதவித்தொகை கேட்டு விண்ணப்பிப்பதில் வகுப்புப் பெயரைக் குறிப்பிட்டு எழுதுவதில் சில சிறு தவறுகள் இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் கிடைக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி குறிப்பிடப்படுவதை அவர்கள் சாதிப் பெயராக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. “வன்னியன்” என்பதற்குப் பதில் “வன்னியர்” என்று குறிப்பிட்டால் தவறு. அதேபோல் “துளுவ வேளாளன்” என்பதற்குப் பதில் “துளுவ வேளாளர்” என்று குறிப்பிட்டாலும் தவறு. அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கிடைப்பதில்லை. அதேபோல், “கள்ளன்” என்று குறிப்பதற்குப் பதிலாக, “கள்ளர்” என்று குறிப்பிட்டாலும் உதவி கிடைக்காது. அதேபோல் “பள்ளன், பறையன்” என்பதன் பின்னர், “பள்ளர், பறையர்” என்று குறிப்பிட்டாலும் உதவித் தொகை மறுக்கப்படுகிறது. இந்தச் சிக்கலான நிலையைப் போக்குவதற்கும் அதை மாற்றுவதற்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan]

[28th March 1961]

கடைசியாக ஒரு வேண்டுகோள். அமைச்சர்கள் நிர்வாகம் மிகத் திறமையாக இருக்கிறது என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே பல ஊழல்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்த ஊழல்கள் மீது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஒன்றும் நடக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. தூத்துக்குடியில் மீன் இலாகாவில் நடைபெற்ற குற்றங்களைப் பற்றி ஏற்கனவே குறிப்புகள் சொல்லியிருக்கிறேன். மேலும் இப்போது சட்டமன்ற அங்கத்தினர் பலர் அங்கு போக இருக்கிறார்கள் என்பதால் அதற்கு முன்னாலே அந்த ஊழல் பற்றி விசாரணை செய்து தக்க முடிவு செய்தால் அது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அதேபோன்று பஞ்சாயத்து நிர்வாகத் துறையிலும் சில குறைகள் ஏற்பட்டால், அதுபற்றி மாவட்ட கலெக்டருக்கு அறிவிக்கும் முறையில் திரும்பத் திரும்ப மனுக்கள் போட்டாலும், அவை பற்றி கவனிப்பதாகவே தெரியவில்லை. அதற்கு ஓர் உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள, திருப்பெரும்புதூரில் 1957-ம் ஆண்டில் அப்போதைய பஞ்சாயத்து தலைவரிடத்தில் வெளிமாநிலத்திலிருந்து வந்த ஜுகுமோட்டோ என்பவர் அங்கே இருக்கிற மக்கள் நலனுக்காக மாவட்ட ஆட்சிமன்றப் பள்ளியில் ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்காக 3,500 ரூபாய்க்கு ஒரு செக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தச் செக்கு என்ன ஆனது என்று இதுவரை தெரியவில்லை. அங்கு பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக அதுவும் அந்தக் ஊராட்சிமன்றத் தலைவர் மூலமாக 1957 ஜூலை 26-ம் தேதி அன்று இந்த 3,500 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகை அந்த மக்களுக்கு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்குப் பயன்பட்டதா என்றால், பயன்படவில்லை. அந்தத் தொகை கிடைத்தது குறித்தே தகவல் இல்லை. அந்த வட்டத்திலே வாழ்கின்ற ஒரு தனிப்பட்டவர் திருப்பித் திருப்பி மாவட்ட கலெக்டருக்கு எழுதியதற்கு, கடைசியாக 1960 நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியன்று, தங்கள் கடிதங்கள் கிடைத்தன. அவை பரிசீலனையில் இருக்கின்றன என்று மாவட்ட கலெக்டர் அலுவலகத்திலிருந்து பதில் வந்திருக்கிறது. ஆனால் மூன்று நாளுக்கு ஆண்டுகள் ஆகியும் இதுவரை எதுவும் திட்டவட்டமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இதைக் குறித்து ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் எந்தக் காரணத்தினால் இப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொண்டு, இம்மாதிரி நடப்பதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு முயற்சி செய்து, நிர்வாகத் துறையை அந்த வழியில் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் குற்றச் சாட்டைப் பற்றிய விவரங்கள் தேவைப்பட்டால், அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தருவதற்குத் தயாராக உள்ளேன். இதை அவசியம் அமைச்சர் விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு இந்த மசோதாவின் பேரில் நடந்த விவாதம் கொஞ்சம் விரிவாகவே நடைபெற்றிருக்கிறது. ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் விரிவாகப் பேசியதிலே நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அவர்களுக்கு இந்த சட்டசபை நடந்துகொண்டிருந்தபோது, இங்கே இருக்க முடியாது போனதால், இன்றைக்கு அவர் அவசரமாக வந்து நிறைய பேசினார் என்றால் நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆனால் மற்றவர்களும் இதிலே இன்றைக்கு கொஞ்சம் அதிகமாகவே பங்கெடுத்துக்கொண்டதைப் பார்க்கும்போது, கடைசி நேரத்திலாவது இந்த பட்ஜெட்டிலே இன்னும் கொஞ்சம் அக்கறை காட்டி விவாதம் நடந்ததே என்று நான் ஓரளவு அதை வரவேற்கிறேன்.

திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அதிலே முக்கியமாக ரெவின்யூ இலாகாவிலே போடுகின்ற விண்ணப்பங்கள் சரிவர கவனிக்கப்படுவதில்லை. பதில் போடுவதற்கு அதிக காலதாமதமாகின்றது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் குறைகள்

28th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

முற்றிலும் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. பல இடங்களில் அவ்வாறு குறைகள் தென்படுகின்றன என்பதை பல சமயங்களில் நான் கவனித்து வருகின்றேன். அதை நீக்குவதற்கும் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்து வருகிறது. பரவலாக இருக்கக்கூடிய இலாகாவிலே ஒரு தாலுகா ஆபீஸ் முதற்கொண்டு, ஏன், கிராமங்கள் முதற்கொண்டு, தலைமைக் காரியாலயம் வரை ஆங்காங்கு சில குறைகள் தென்படுகின்றன என்பது ஆசரியப் படுவதற்கே இல்லை. அந்தக் குறைகளை எவ்வாறு நீக்கவேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. சமீபத்தில் கலெக்டர்கள் மகாநாடுகூட இருக்கிறது. அப்பொழுதும், இவற்றை மறுமுறை பரிசீலனை செய்து, மேலும் என்ன நடவடிக்கைகளுக்கே வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஆராயும் என்ற உறுதிமொழியைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக, நகரப் புறங்களிலே இருக்கும் நெருக்கடி பற்றி திரு. ராமசாமி முதலியாரும், திரு. கலியாணசுந்தரமும் விரிவாகச் சொன்னார்கள். முக்கியமாக வீட்டு வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அதன் காரணத்தால், இருக்கக் கூடிய சேரிகளோடு பல புதிய சேரிகளும் உருவாகின்றன. அதற்கு இன்றைக்கு திட்டமிட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். முக்கியமாக நகரப் புறங்களிலே வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாக ஏற்படும்போது, மக்கள் அதிகமாக அங்கே வந்து குடியேறும் நிலை ஏற்படுவதால், ஆங்காங்கே அவர்கள் குடிசைகளைப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை மட்டுமல்ல. அரசியல் கட்சிகள் கூட இன்றைக்கு அவர்கள் செய்யும் காரியங்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் முறையிலே செய்கிறார்கள். சென்னை நகரிலும், மற்ற நகரங்களிலும் இருக்கக் கூடிய அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், இங்கே அவர்கள் குறிப்பிட்டு கவனப்படுத்திய காரணத்தினால் இதைப் பற்றி விளக்கவேண்டியது அவசியம்; குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லுகிறேன். அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் இதில் மக்களை வேறு விதமாக நடத்திச் செல்கிறார்கள். பல சமயங்களிலே, இச்சேரிகள் திடீர், திடீர் என்று தோன்றுகின்றன. அவைகளை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, இந்தக் கட்சிகள், அதிலும் முக்கியமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி, இதிலே ஏதோ அவர்கள்தான் ஏழைகளுக்காகப் பரிந்து பேசுவது போல், அவர்களைக் கொண்டு ஊர்வலங்கள் நடத்துவதும், கிளர்ச்சிகள் நடத்துவதுமாக நடந்து கொள்ளும் காரணத்தால், பல இடங்களிலே, அதை அவர்கள் கொள்கையாகக் கொண்டுருக்கிறார்களா என்றுகூட சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பல இடங்களிலே எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இதற்குத் தூண்டுலாகவும், உடந்தையாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். இதிலே நாம் ஒரு கருத்தைத் தெளிவாக்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். மக்கள் வேலை தேடுகிறார்கள். எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே வீட்டு வசதிகள் இருக்கிறதா என்பதில் தெளிவு ஏற்பட்டால், அதற்குப் பிறகு இந்தச் சேரிகளை அப்புறப்படுத்துவதில் சீர்படுத்துவதில் இருக்கும் பல சிக்கல்கள் நீங்கும். ஆங்காங்கே வேலை செய்யும் மக்களுக்கு, வேலை செய்யும் இடத்திற்குப் பக்கத்திலேயே வீட்டு வசதி, குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால், முக்கியமாகப் பெரிய பட்டணங்களிலே, முடியாத காரியம். சேரிகளைச் சீரமைப்பது என்று சொல்லும்போது, எல்லா மக்களுக்கும் அங்கேயே இருக்க அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது முடியவே முடியாது; கால் பங்கு மக்களுக்கு அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு மக்களுக்குத்தான் அந்த இடத்தில் சௌகரியமாக வீடுகள் அமைத்துக் கொடுக்க முடியும். மற்ற மக்களுக்கு வேறு இடங்களில் வசதி செய்து கொடுத்து, அந்த இடங்களில் குடியேறவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது அந்த மக்களை அங்கேயிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று தூண்டிவிடப்பட்டால், சேரிகளைச் சீரமைப்பது என்றைக்குமே முடியாத காரியம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சேரிகளையே பார்க்காதவர்கள், சேரிகளுக்கே போகாதவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால், அங்கே எவ்வளவு ரோடுகள் போட முடியும், கக்கூஸ்கள் அமைக்க முடியும், லைட்டுகள் போட முடியும் என்று பார்த்தால், பெரும் பகுதியினருக்கும்

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1961]

செய்துவிட முடியாது. ஒரு சிறு பகுதியினருக்குத்தான் அப்படிச் செய்ய முடியும். ஆகவே, அவ்வாறு பெரும் பகுதி மக்கள் வேறு இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமானால், நகரத்திற்குள்ளேயே பரவலாக இடம் கொடுக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், எவ்வளவு செலவிட முடியும் என்றும் பார்க்க வேண்டும். ஆகையினால்தான், நகருக்கு வெளிப்புறங்களிலே புதிய புதிய நகரங்களை அமைக்க முயற்சிகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளிகள் வேலை செய்யும் இடங்களிலிருந்து 2 மைல், 3 மைல் என்றால் பரவாயில்லை. ஆனால், 10 மைலுக்கு மேல் அதிக தூரமாக இருக்குமானால், அப்பொழுது போக்கு வரத்து வசதிகளும் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்ய முடியுமே தவிர, வேலை செய்யும் இடத்திலேயே வீட்டு வசதி, குடியிருப்பு வசதி வேண்டுமென்றால், அது இயலாத காரியம் என்று உணர வேண்டும். அது யார் திட்டமிட்டாலும் முடியாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் அதை சரி என்று ஒப்புக்கொள்வார்கள். திட்டம் வகுப்பதில் கஷ்டம் இல்லை. அமலம், நடத்துவதில் தான் கஷ்டம். முக்கியமான கஷ்டம் சேரி வாழ் மக்களை அப்பறப்படுத்துவதில்தான். அதுவும் கூட அதைக் கட்டிப் பிரச்சினையாக ஆக்கி விடுகிறார்கள். உறுதிமொழிகளைக் கொடுக்கிறார்கள்; அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் தேர்தல் நெருங்க, நெருங்க இதுவரை சேரி மக்களைப் பற்றிக் கவனிக்காதவர்கள் கூட, இப்பொழுது உறுதிமொழிகளைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையினால் நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சேரி சீரமைப்பு விஷயத்தில், குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதில், அதை ஒரு கட்டிப் பிரச்சினையாக ஆக்காமல், அந்த மக்களுக்கு எது செய்தால் நல்லது என்று அடிப்படையை ஏற்றுக் கொண்டு பணியாற்ற முன்வர வேண்டும். முக்கியமாகப் பெரிய நகரங்களில் தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக, பெரிய அளவில் வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன.

கோயம்பத்தூரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் திருச்சி போன்ற இன்னும் பல நகரங்களிலே அம்மாதிரி நெருக்கடி ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படக் கூடிய எல்லா நகரங்களிலும், ஒரு ரண்ட் கால திட்டம் அமைத்தாக வேண்டும் என்ற கருத்தை திரு. கலியாணசுந்தரம் வெளியிட்டார். அதை வரவேற்கிறேன். அந்த அடிப்படையில்தான் சர்க்காரும் யோசனை செய்கிறது.

போக்குவரத்து வசதிகள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமானால், இன்றைக்குப் போக்குவரத்து நெருக்கடி இருக்கும் அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றால், சாலைகளை விசாலப்படுத்த வேண்டும். ஆனால், இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகு புதிய நெருக்கடிவேறு ஏற்படும். ஆகவே, இன்றைக்கு 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நகரங்களிலே நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்று ஊகித்து அறிந்து சாலைகளை விரிவாக்க வேண்டும், அல்லது புதிய சாலைகளை அமைக்க வேண்டும். அவ்விதமாகப் போக்குவரத்து வசதிகள் செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் திட்டமிட்டு வேலை செய்ய முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

மக்கள் எண்ணிக்கை உயரும்போது, குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதில் எஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இப்போது, சிறுவாணி திட்டம் கோயம்பத்தூருக்குப் போதுமானதாக இல்லை. இது சாக்கில் திரு. கலியாணசுந்தரம் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்; நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே நிற்காவிட்டாலும், அதில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி தேர்தலில்தான் நிற்கும் தொகுயில்தான் செய்வது என்றால், இவ்வளவு பெரிய திட்டங்கள் தமிழ்நாடு முழுதாக்கும் வந்து இருக்கவே முடியாது. எந்த இடத்தில் யார் நிற்பதற்காகப் பார்க்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்; எந்த நகரத்தில் நிற்பது, சேலத்திலா, அங்கேயா, இங்கேயா என்று ஊசலாடிக்கொண்டிருப்பதை நான் அறிவேன்; இன்றைக்கு சேலத்தைப்பற்றி பிடிது திருச்சியைப்பற்றி என் வற்புறுத்து

28th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

கிறார்கள் என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொள்வார்கள், அது ஏன் என்று யோசிக்கவேண்டும்? (ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம்: கோயம்புத்தூரைப்பற்றிக் கூடத்தான் சொன்னேன். ஆம், இன்றைக்குக் கோயம்புத்தூர் பற்றி புதிய நட்பு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது ஏனென்றால், ஏதோ எதிர்பாராமல் கம்யூனிஸ்ட் சேர்மேன் அங்கு வந்திருப்பதால்தான் அப்படிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. அதுமாதிரி சிறுவாணித் திட்டத்தை நோக்கும்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சேர்மனாக இருக்கிறார் என்பதால் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னால் கூட அது தவறாகவே இருக்காது என்றாலும், அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

சிறுவாணித் திட்டத்தை உடனடியாக ஏன் தொடங்கவில்லை என்பது பற்றி திரு. கலியாணசுந்தரம் ஓரளவுக்குத் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட் சேர்மேன் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு சிக்கல்களையும் எடுத்துச் சொல்லி இருப்பார்கள். சிறுவாணி நதியானது கோளாவில் ஒரு பகுதியும், நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு பகுதியும் இருக்கும் காரணத்தினால், இருக்கும் தண்ணீர் யாருக்குச் சொந்தம், கோளாவுக்குப் பங்கு உண்டா என்ற பிரச்சனை சில காலம் வரை இருந்து வந்தது. இப்பொழுது தண்ணீரைப் பொறுத்த வரை, கோளாவுக்குப் பங்கு இல்லை என்று ஆகிவிட்டது. இப்பொழுது தண்ணீரை எப்படி உபயோகப்படுத்து என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். அது ஒன்று.

இரண்டாவதாக சிறுவாணி திட்டத்தை யொட்டி ஒரு அணைக்கட்டுக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், கோளப் பகுதியில் அதைக் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கும் சரி, இன்னும் பல்வேறு நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களுக்கும் சரி நாம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் திடீரென்று ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூடக் கொடுக்க முடியாது என்று அவர்கள் பேசுகின்றதும், அந்த நிலைக்குக் காரணமாக இவர்கள் ஏதாவது குறுகிய மனப்பான்மையில் பேசுவதும் காரியத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்குப் பயன்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சமீபத்தில் நம் இரு பகுதிக்கும் லாபகரமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் இத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நானும் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புவது கோளத்திற்கு உபயோகமாகக் கூடிய ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரைக் கூட எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை என்பது தான். அதே சமயத்தில், தண்ணீர் வீணாகப் போகும் நிலைமை இருந்தால் அதை நல்ல விதமாக இங்கே உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அப்படியே பயன்படுத்திக்கொள்வதனால் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு மட்டுமல்ல, நாட்டுக்கே நன்மை உண்டென்று சொன்னால், தனிப்பட்ட ராஜ்யங்கள் என்ற நிலைமையில் பார்க்காமல் ஐக்கிய இந்தியா, ஐக்கிய தேசம், என்ற அடிப்படையில் வீணாகப் போகக் கூடிய தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு யாரும் தயங்காத முறையில் ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதிலே நம்முடைய குறுகிய மனப்பான்மை குறுக்கே நிற்கக் கூடாது. நாம் செய்கின்ற மொழிக் கிளர்ச்சி, வடக்கு, தெற்கு கிளர்ச்சி, கிழக்கு மேற்கு கிளர்ச்சி—(ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி: கிழக்கு மேற்கா?) கோளா சென்னை என்பதைத்தான் சொன்னேன். (ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி:—அப்படி யார் சொன்னார்கள்?) கனம் கோவிந்தசாமி வடக்கு தெற்கு என்றால், இன்னொருவர் கோளம் சென்னை என்கிறார்—எப்படியிருந்தாலும் இத்தகைய குறுகிய பிரிவினை மனப்பான்மை வளர்வது பெரிய திட்டங்களை ஒரு ராஜ்யமும், இன்னொரு ராஜ்யமும் சேர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டிய திட்டங்களை பெரும் அளவு பாதிக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் அக்கறை உள்ளவர்கள் குறுகிய மனப்பான்மையுடன் இயங்குவார்களானால், அதுவும் தங்கள் அரசியல் கட்சியின் கொள்கை என்ற அடிப்படையில் அமைத்துக்

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1961]

கொள்வார்களானால், அது எவ்வளவு தூரம் அவர்களுக்கே நன்மை அளிக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியாது.—பொதுவாகத் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு பெரும் அளவு பாதகம் விளைவிப்பதாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையில் அவர்களுக்குத் தமிழ் நாட்டின் மீது பற்று இருக்குமானால், தமிழ் நாடு எல்லா வகையிலும் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற உண்மையான நோக்கம் இருக்குமானால், இதை ஒரு தேர்தல் மாதிரி வைத்துப் பரிட்சை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தக் குறுகிய பிரிவினைக் கொள்கைகளை அவர்கள் விட்டுவிடத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் தான் உண்மையிலேயே அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியும் என்கிற கருத்தை அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இல்லாவிட்டால் ஏதோ இந்தப் பிரிவினைக் கொள்கையை வைத்து நாமும் ஏமாந்து, மக்களையும் ஏமாற்றி, செல்வாக்கைப் பெற்றுவிடத் தடுமாறத்தான் வேண்டியிருக்கும் என்கிற கருத்துத்தான் பரவலாக ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே சிறுவாணித் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, இந்தச் சர்க்கார் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றத்தான் முயற்சி செய்கிறது. இந்த முயற்சிக்குத் தடங்கலாகப் பிரிவினைக் கொள்கையை, குறுகிய சுயநலக் கொள்கையைப் பரபர வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியின்றி குறுகிய பிரிவினைக் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்துப் பிரசாரம் செய்வது ஒரு புறம், சிறுவாணித் திட்டம் வரவில்லையே, இன்னொரு திட்டம் வரவில்லையே என்று பிசுவது இன்னொரு புறம் என்று இருப்பதானது சூழ்நிலையையும் கிள்ளி விட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டிவிடுவது போலத்தான் அரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாகக் கல்வித் துறையைப்பற்றி ஸ்ரீ ராமசுவாமி முதலியார் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரமும் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீ ராமசுவாமி முதலியார் ஆங்கிலத்தின் தரம் குறைந்து வருகிறது என்று தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்கு ஒன்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி நமக்குத் தெளிவான கருத்து இருக்க வேண்டியது அவசியம். இன்றைக்கு ஆங்கிலம் பயில வேண்டுமோ, வேண்டாமா என்று சொன்னால், என்னுடைய உறுதியான கருத்துப் பயிலத்தான் வேண்டும் என்பது. ஒரு அன்னிய மொழியைப் பயில வேண்டுமென்று சொன்னால், அது போதான மொழியாக இருந்தால் தான் பயில முடியும் என்றால் வேறு மொழியையே யாரும் பயின்று இருக்க முடியாது. இன்றைக்கு ஆங்கிலம் படிக்க வேண்டுமென்பதற்கும், ஆங்கிலம் போதான மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. இன்றைக்கு ஆங்கிலம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆங்கிலம் போதான மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்றால், ரஷிய மொழி போதான மொழியாக வேண்டும். ஆகவே ஒரு மொழி பயில்வதற்கு அது போதான மொழியாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. இதில் நமக்கு ஒரு கருத்துத் தெளிவு இருந்தால் நாம் இப்போது எடுத்துக்கொள்கிற நடவடிக்கைகளை எல்லாம் ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆங்கிலம் போதான மொழியாக இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறேமே தவிர, ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, ஆங்கிலம் பயில்வதில் தரம் குறைகிறது என்கிற புகாருக்கு இடமில்லை.

கல்வித் துறையில் மதிய உணவுத் திட்டம், சீரமைப்புத் திட்டம் இவற்றில் பலாத்காரம் இருக்கிறது, ஆசிரியர் நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள் என்பதாகப் பெரும் குறை சொல்லப்பட்டது. ஆசிரியர்கள் சார்பாக கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்களோ என்னமோ தெரியாது. ஆனால், ஆசிரியர்கள் வெகு உற்சாகத்துடன் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை நான் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் பார்க்கிறேன். இன்றைக்கு அவர்கள் பலவந்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பது கொஞ்சமாவது உண்மையாக இருந்தால்

28th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

இந்த அளவுக்கு எங்கும் வேலை நடந்திருக்காது. அதில் சந்தேகமே இல்லை. இவ்வளவு நல்ல பலனை என்னைக்கும் பெற்றிருக்க முடியாது. ஆனால் இவ்வளவு நன்றாக நடைபெற்று வருவதைக் கண்டு ஒரு சிலருக்குச் சந்தேகம். அதுவும் தமிழ் மக்கள் பேரிலேயே சந்தேகம். தமிழ் மக்களாவது இவ்வளவு தாராளமாக தாங்களே மனமுவந்து உதவி செய்ய முன்வருவதாவது என்கிற அடிப்படைச் சந்தேகத்திலேயே “ஓ, அவர்கள் பலவந்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள்” என்கிற குறைபாட்டை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்கள் பேரிலேயே சந்தேகம் இருந்தும் அதை அப்படியே வெளியில் சொல்லத் தைரியம் இல்லை. அதை வேறு விதமாகச் சொல்கிறார்கள். இதை இன்னும் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்தால், ப்ரைஸ் பாண்டு பற்றி நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படுகிறது, ரெவினியூ அதிகாரிகள் பலவந்தப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்வதை முதலில் நம்பினேன். ரெவினியூ இலாகா பலவந்தப்படுத்துகிறது, போலீஸ் இலாகா பலவந்தப்படுத்துகிறது என்று சொன்னாலும் ஓரளவு நம்பலாம். ஜனங்களுக்கு அவ் விலாகாவிடத்தில் பயம் இருக்கலாம். ஆனால் கல்வி இலாகா பலவந்தப்படுத்துகிறது என்றால் இவ்விலாகாவைக் கண்டு யாரும் பயப்பட மாட்டார்கள். இவர்களது பலவந்தத்திற்கும் யாரும் பணிய் மாட்டார்கள். ஆகவே இதை எவ்வளவு தூரம் நம்பலாம் என்பது யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் எனக்கு நேரிடையாகத் தெரியும். இந்தப் பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்திலே, மதிய உணவுத் திட்டத்திலே இந்தத் தகைய குறைபாடு சொல்வது நிச்சயமாகத் தவறு என்று தெரிகிறது. ஆகவே இதை வைத்துத்தான் மற்ற இலாகாவைப் பற்றி, ப்ரைஸ் பாண்டைப் பற்றி இவர்கள் சொல்லுவதும் கூடத் தவறாக இருக்குமோ என்று இப்போது சந்தேகப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில் ப்ரைஸ் பாண்டு விஷயத்தில் தாங்கள் அதிகமாக வசூல் செய்துவிட்டால் அதனால் தங்களுக்கு அதிக மதிப்பு ஏற்படுமோ என்னமோ என்கிற எண்ணத்தில் சில அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கலாம். அதுவும் அதைப் பற்றி எனக்கு இரண்டே இரண்டு கடிதம்தான் வந்தது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நம் ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு கோட்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கோட்டா என்பதே கிடையாது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேறுவது எந்த அளவு சேமிப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்பது பற்றி யோசித்து ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறோமே, தவிர, கோட்டா என்று ஒன்றும் இல்லை. ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் இவ்வளவு என்று மத்திய சர்க்காரோ அல்லது நாமோ கோட்டா என்று ஒன்று எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. எந்த அளவு செய்ய முடியுமோ, அந்த அளவு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். இவ்வளவு கோட்டா செய்துதான் தீர வேண்டும் என்று ஒரு நிர்ப்பந்தமும் கிடையாது. தவறான முறையில் ஏதாவது நடந்திருந்தால் அதை அரசாங்கம் கவனித்து அப்படி நடக்காதிருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். இன்று திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, மக்களிடம் எந்த அளவு சேமிப்பு ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும், பரவலாகவும் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். எந்த விதமான நஷ்டமும் இல்லாமல் இதைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதால், இந்த ப்ரைஸ் பாண்ட் விஷயத்தில் மக்கள் ஈடுபட முடியும் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. ஒரு சில மனம் நொந்திருந்தாலும் நாளை இதில் ப்ரைஸ் வந்து அந்தத் தொகையைப் பெறும்போது இதில் மக்களுக்கு உண்மையான ஊக்கம் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இடைக்காலத்தில் மனத்தாங்கல் இருந்தாலும், பரிசு கிடைக்கும்போது, அதிகப்படியான பரிசுகள் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று மக்களுக்குப் புரியும்போது இது பற்றியுள்ள தப்பாத்தம் நீங்கிவிடும். வற்புறுத்தி வசூல் செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சர்க்கார் என்னைக்குமே ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அப்படி எங்கேயாவது இருந்தால் அதைக் கண்டித்து இனி அப்படி நடக்காதுபடி பார்த்துக்கொள்ளவும் சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam]

[28th March 1961]

கிறேன். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கல்வி இலாகாவின் நிர்வாக அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். கல்வி நிர்வாக அமைப்பை மட்டுமல்ல, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் பல்வேறு துறைகளில் நாம் பணிகளை ஏற்றெடுத்து நடத்துவதன் பொறுப்பு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொறுப்புக்கும், வேலை வாய்ப்பு களும் அதிகமாக ஏற்படுகிற காலத்தில் வேலைத் திட்டங்கள் அதிகமாக ஏற்படும்போது எந்தெந்த இலாகாக்களில் எந்த முறையில் இந்த நிர்வாக அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு இலாகா மட்டுமல்ல, எல்லா வற்றையும் பற்றி பரிசீலனை செய்து நமது திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற தாமதம் ஏற்படாமலும், குறைகள் ஏற்படாமலும் இருக்க அவைகளைத் தவிர்க்க என்ன மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து அதன்பேரில் வரக்கூடிய முடிவுகளை நிறைவேற்ற சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் நிர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப் பற்றிய கருத்தை நான் இரண்டு தடவைகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இன்றைய நிலையில் எந்தத் திட்டத்தை வேண்டுமானாலும் எந்தச் செலவில் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்வதா, நிர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் என்ற காரணத்திற்காக என்பது பற்றி முடிவு செய்யக் கடிமைப்பட்டிருக்கிறோம். விவசாயத் துறை ஒன்றுதான் இருக்கிறது என்று இருக்கும்போது அதற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது, இது விரிந்து என்ன வரும்படம் வருகிறது, எவ்வளவு விளைச்சல் உயரும் என்று கவனிக்க வேண்டிய அவசியமேயில்லை, அதைச் செய்துதான் தீர வேண்டுமென்ற முறையில். இன்று விவசாயத் துறையில் மட்டுமல்ல, தொழில் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஆகவே, ஒரு கோடி செலவு செய்து, .01 சத விதத்தான் நமக்கு அதில் வருமானம் வரும் அல்லது .1 சத விதம் அல்லது 1 சத விதத்தான் வரும் என்கிற நிர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது 5 சத விதம், 10 சதவிதம் வருவாய் வருகிற தொழில் திட்டங்களை அந்தப் பகுதிகளில் ஆரம்பித்து அவைகளை எடுத்து நடத்துவதா என்று இந்தச் சபை முடிவு செய்ய வேண்டிய கட்டம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தேர்தலுக்காக 'உங்களுக்கு நிர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் வரவில்லையே ஆகவே, காங்கிரஸுக்கு போட்டுப் போடாதீர்கள்' என்று பிரசாரத்திற்காக இந்த சின்ன காரியங்களை பயன்படுத்திக்கொள்வதானால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நாட்டின் நல் வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு திட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொள்வர். தேர்தலைக் கொஞ்சம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் பார்த்தால், அது நல்ல திட்டம், நல்ல காரியம் என்று முடிவு செய்ய அவர்களே முன்வருவார்கள். இந்த இந்த திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம், இந்த இந்தத் திட்டங்களை ஒதுக்கி வைக்கலாம் என்பது பற்றி சரியான முடிவுகளை அவர்களே சொல்வார்கள். அவர்களுக்கும், இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இன்று நிர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எவ்வளவு இருந்தாலும் சரி, இந்த அடிப்படையில் பரிசீலனை செய்து, பார்த்து இந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரும் காலத்தில் நிதி இல்லை என்ற காரணத்தினால் அவைகளை ஒத்திப் போட மாட்டோம் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு முன் முடிவு எடுக்க வேண்டியது, கோடிக் கணக்கில் முதலீடு செய்ய வேண்டிய திட்டமா என்பது பற்றி தனிப்பட்ட ஒரு பகுதியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பார்த்து, அங்குள்ள நிலப் பிரபுக்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பார்த்து, நாட்டின் பொதுப் பொருளாதார வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, முடிவு எடுக்கவேண்டும். 200, 300 ஏக்கர் போகக் கூடியதாக இருக்கும். 800 ஏக்கர் பாசன வசதி ஏற்படக் கூடியதாக இருக்கும், 800 ஏக்கர் அளவு வரவேண்டுமென்று நினைப்பது மட்டுமல்ல, இது பற்றி பேசுகிறவர்கள் 10,000 ஏக்கர் பாசன வசதி ஏற்படும் என்ற முறையில் பேசிவிடுகிறார்கள். அதனால் அங்குள்ளவர்கள், அனைத்துக் கட்டினால் நமக்கு நிறையத் தண்ணீர் வரும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

28th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

எந்த அளவு நீர்ப்பாசன வசதியை விரிவாக்குவது, எந்த அளவு இருக்கக் கூடிய நிலங்கள் நன்மையடையும், இப்பொழுது அந்தத் தண்ணீர் வேறு எங்கேயாவது பயன்படுகிறதா என்று பார்த்து முடிவு செய்தால், திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்க சர்க்காருக்கு வசதியிருக்கிறது, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பணம் கொடுத்தாலும் சரி, எப்படியானாலும் அந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார் என்று உறுதி கூற விரும்புகிறேன். திரு. அன்பழகன் அவர்கள் விரிவாகப் பேசினார்கள். மறு படியும் முகமூடியை இங்கு கொண்டுவந்தார்கள். முகமூடியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அரசியல் முகமூடி என்று சொல்லும்போது அதைக் கிழித்தெறிவேன் என்று சொல்லும்போது, அரசியலில் அவர்கள் போட்டுக்கொண்ட முகமூடியைப் பற்றிச் சொல்கிறேனே தவிர, அவர்கள் தலைவர் கூட அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சொன்னது, அரசியல் கட்சி விவகாரங்களை, உள்ளே நடக்கிற விவகாரங்களை, மற்ற கட்சியினர் வந்து அதை எட்டிப் பார்க்கக் கூடாது என்ற தருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் உபமானமாக முகமூடி என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வேறு முகமூடி பற்றிச் சொல்வது, அதிலே அவருக்கு இன்பம், வேறுமுகமூடியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது வேறு விஷயம். அரசியல் முகமூடியைக் கிழித்தெறிவேன் என்று சொன்னால், அது தவறு? திரு. அன்பழகன் முகத்தை உற்று நோக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் உற்று நோக்கவில்லை மற்றவர்கள் முகத்தை உற்று நோக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் அதைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. அது அவரவர்கள் அபிப்பிராயம். இன்னொருவர் முகத்தை உற்று நோக்க வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கில்லை. ஆனால் அரசியல் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறதா, இல்லையா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசியல் முகம் என்று சொல்லும் போது அரசியல் கொள்கைகள், அரசியல் கொள்கைகளை நிரவகிப்பதில், நிறைவேற்றுவதில் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்குத் தகுதி இருக்கிறதா, போதுமான பயிற்சி இருக்கிறதா, எந்தவிதமான பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கின்றன என்று பார்ப்பதற்கு, அரசியல் கட்சி என்று யார் ஏற்படுத்திக்கொண்டாலும், அதைப் பார்ப்பதற்கு மற்றவர்களுக்கு இன்று உரிமை இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இது அவரவர் தனிப்பட்ட விவகாரமல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு அரசியல் கட்சியாக விளங்குகிறது என்று சொன்னால் அப்படி அது ஒரு அரசியல் கட்சியல்ல என்றால், வேறு சமாசாரம், விட்டுவிடத் தயார். ஆனால் அரசியல் கட்சி என்று சொல்வார்களேயானால், அது முகமூடி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறதென்றால், —கக்கன், காமராஜ் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் நான் ஏன் வந்து உட்காரக் கூடாது என்று இருவர்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு கூறியிருக்கிறார்கள். மந்திரி சபையில் உட்கார வேண்டுமென்று சொல்லும் போது—அந்த முகத்தைப் பார்த்துத்தான் ஆகவேண்டும். அப்படி அரசியல் முகமூடி போட்டுக்கொண்டிருந்தால், அதைக் கிழித்துத்தான் ஆகவேண்டும், திரையிருந்தால் அதை எடுத்துத்தான் திரவேண்டும். மறைத்து வைத்திருப்பதை நான் மட்டும் பார்ப்பதல்ல, மக்களுக்கும் அதைக் காண்பிக்க வேண்டும். இது அரசியல் முகமூடி, பெண்கள் முகமூடியைப் பற்றிப் பேசுவதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்களுக்கு விட்டுவிடுகிறேன். அதில் நான் போய் போட்டியிட உத்தேசம் இல்லை. கிழித்தெறிவேன் என்று நான் சொன்னது, அரசியல் முகமூடியாக இருந்தால், அரசியல் திரையாக இருந்தால், அரசியல் விஷயங்களை மழுப்ப ஆரம்பிப்பார்களானால், அதை நான் பார்ப்பது மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் காட்டி வைப்பேன், என்னால் இயன்ற அளவுக்கு அதைச் செய்துதான் தீர்ப்பேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : நான் எதை வர்ப்புறுத்திச் சொன்னேனோ அதை விட்டுவிட்டு மற்றவைகளுக்குப் பதில் சொல்லுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அரசியல் முகமூடி கிடையாது. எல்லாம் வெளிப்படையாக நடைபெறுகிறது. ஆகவே கிழித்தெரிய என்ன அவசியம் என்று கேட்டேன். அப்படி ஏதாவது இருந்தால் தெரிவிக்கட்டும்.

[28th March 1961]

11-30
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

இன்னும் நான் விளக்கம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நான் சொல்லுவதைத் தவறாக நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. நான் ஏதாவது தவறாகச் சொல்லியிருந்தால் அதற்காக என்னை மன்னிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். (குறுக்கீடு) இன்றைக்கு ஒரு அரசியல் கட்சி என்று சொன்னால், அதிலும் தேர்தலில் ஈடுபட வேண்டிய அரசியல் கட்சி என்று சொன்னால், அதிலும் இப்போது இல்லாவிட்டாலும், இனிமேலாவது இங்கே வந்து உட்கார வேண்டும். மந்திரிகளாக இங்கே வந்து உட்கார வேண்டும் என்று நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் கட்சி என்று சொன்னால், அதற்கும் பொதுப் பணத்தை நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவேதான் இதை அலசிப் பார்ப்பது அவசியம் என்று சொன்னேன். பொதுவாக பொது மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்கின்ற நிதி எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதை வைத்துக்கொண்டுதான் பின்னால் இந்தக் கட்சி எந்த அளவுக்கு ஆட்சியில் வந்து பொது நிதியைப் பயன்படுத்தும் என்பதை பார்த்துதான் ஒரளவுக்கு நாம் முடிவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு கட்சி என்று சொன்னால், அதற்குள் இருக்கின்றவர்கள் எவ்விதம் அவர்களுக்கு என்ன பண்புடன் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அங்கு பல வன்முறைகள் காணப்படுகின்றன. இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குள் வந்ததால், முதலில் மற்றவர்களிடம் தான் வெளியில் ஏற்பட்டது. அதன் பின்னால் உள் ணக்குள்ளேயும் வன்முறை உபயோகிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குள்ளேயே கருத்து வேற்றுமைகள் ஏற்படப்பொழுது வெளியில் மற்றவர்களிடம் உபயோகித்த அதே அஸ்திரத்தை தங்களுக்குள்ளேயே செலுத்துவதற்கு ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இவ்விதமான வன்முறை இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லும்போது அவர்கள் கட்சிக்கு மட்டுமல்ல, மற்ற கட்சிகளிலும் இவ்விதம் ஏற்படக் கூடாது என்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், இவ்வாறு அரசியல் கட்சிகளுக்குள் இருக்கின்றனவா என்று பார்ப்பதற்கு எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் உரிமை என்பது மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உரிமை உண்டு. அவ்விதம் ஏதாவது நடக்கும்போது, அதை எங்கள் வீட்டுக்குள் நடக்கும் விவகாரம் அல்லது எங்களுக்குள் நடக்கின்ற விவகாரம் என்று எந்த அரசியல் கட்சியேனும் சொல்லுவதாக இருந்தால் அது உண்மையிலேயே அரசியல் கட்சியாக இருக்க முடியாது. அரசியல் கட்சி என்று வந்து விட்டால், இவற்றை எல்லாம் பார்த்துத் தான் தீர வேண்டும். அரசியல் கட்சி என்று வெளியே வந்துவிட்டால், அந்தக் கட்சிக் குள், அதன் விவகாரங்களில் ஏதாவது முகமடி இருந்தால், அல்லது அதில் ஏதாவது திரை போடப்பட்டிருந்தால் அதைக் கிழித்தெரிய வேண்டிய கடமை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்பதை இப்போதும் நான் வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வன்முறை உபயோகிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது அது எங்கும் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் எனது கருத்து. ஆனால் இவைகள் எங்களுக்குள் நடக்கின்ற காரியம், அதைப் பற்றி மற்றவர்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு என்ன இருக்கின்றது என்று யாராவது கேட்பார்கள் என்றால் அது உண்மையிலேயே அரசியல் கட்சி என்றால் என்ன என்று தெரியாதவர்கள்தான் அவ்விதம் கூறிக் கொண்டு இருக்க முடியும். இவர்கள் அவ்விதம்தான் நினைக்கின்றார்கள் என்று நினைக்கிறேன். என்னைக் கூடச் சொன்னார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள், முதலில் ராஜாஜி மந்திரி சபையில் இருந்தேன், அதன் பின்னால் காமராஜ் மந்திரி சபையில் வந்துவிட்டேன் என்று. இதில் தனிப்பட்ட முறையில் யாரையும் நினைக்கக் கூடாது. இவர்கள் இவ்வாறு நினைக்கின்ற காரணத்தினால்தான் இவ்விதம் கூறினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ராஜாஜி வெளியே போகும்போது அந்தக் கட்சியில் அப்போது மந்திரி சபையில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் போய்விட வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. அதே சமயத்தில் காமராஜ் மந்திரி சபையில் வரும் போது அவர்களுக்குப் பிடித்தமானவர்கள்தான் வர வேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையில் மட்டும் சர்க்கார் இயங்கவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கின்ற ஊழியன் என்கின்ற முறையில், காங்கிரஸ் கட்சியில் பணி

28th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

புரிகின்ற ஒரு நபர் என்கின்ற முறையில்தான், காங்கிரஸ் கட்டளைக்குப் பட்டு, ராஜாஜி மந்திரி சபையாக இருந்தாலும் சரி, காமராஜ் மந்திரி சபையாக இருந்தாலும் சரி, பணியாற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதைத் தவிர எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இருப்பதற்கில்லை. அதற்கான முறையில் காங்கிரஸ் கட்சி இயங்கிக் கொண்டிருக்கவும் இல்லை. இன்றைக்கு அவர்கள் நினைப்பது ஒரே கருத்தைக் கொண்டு மட்டும் தான் கட்சியை நடத்த வேண்டும் என்று. அப்படிச் சொல்லப்படுகின்ற கருத்தை ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால், உடனடியாக அந்தக் கட்சியைவிட்டே வெளியே போய்விட வேண்டும் என்ற அடிப்படையைத் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறுகின்றது. அவர் களுடைய கட்சியில் அந்த அடிப்படை இருந்து வருவதை நான் அறிவேன். ஆனால் ஜனநாயகம் என்பது அப்படியல்ல. இந்தச் சபையிலும் சரி, வெளியே போனாலும் சரி, கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தாலும் பெரும்பாலோரிடையே என்ன அபிப்பிராயம் இருக்கின்றதோ அதை ஏற்றுக் கொள்வதுதான் ஜனநாயகம். கட்சியில் என்னதான் அபிப்பிராயங்கள் இருந்தாலும் நான் ஒருவர் சொல்வதைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுவது ஜனநாயகத்திற்கு உதவுவதாக இராது. நம்முடைய கருத்து மாறுபாடாக இருந்தாலும், பெரும்பாலான மக்கள் எதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களோ அதை நிறைவேற்றி வைப்பதுதான், ஜனநாயக அடிப்படையை வளர்ப்பதாக இருக்குமே தவிர, தனி நபருடைய கருத்தை ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டால், கட்சியை முறித்துக்கொண்டு வெளியே வந்து விட வேண்டும் என்று சொல்லுவது தவறான கருத்து என்பதை இப்போதும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இந்தக் கருத்து இருந்து வருவதினால்தான் அவர்களிடையே இந்த விதமான குழப்பங்கள் எல்லாம் வருகின்றன என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதே அடிப்படையில் போய்க் கொண்டிருந்தால், நாட்டில் ஒரு நல்ல அரசியல் கட்சியாக வளர முடியாது. தனிப்பட்டவர்களுக்கு அடங்கி, ஒடுங்கிதான் அரசியல் கட்சிகள் நடக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், எப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திராவிடக் கழகத்திலிருந்து பிரிந்து வெளியே வந்ததோ அதே நிலை இதற்குள்ளும் ஏற்படத்தான் செய்யும். அதோடு ஜனநாயக அடிப்படையில் எந்த அரசியல் கட்சியும் நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது. ஜனநாயக அடிப்படையில்தான் நாம் வெளியில் மட்டுமல்ல, சட்ட சபையிலும் ஒரு முடிவைச் செய்கின்றோம், அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அப்போதுதான் ஜனநாயகம் நன்றாக நடைபெறும் ஒழிய வேறு விதங்களினால் நடைபெறாது. ஆகையால்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களுக்கு நான் பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் ஒளிவு மறைவுக்கு இடமிருக்கக் கூடாது. ஆனால் அவ்விதம் எந்தக் கட்சியிலும் இருந்தாலும் அதைப் பார்ப்பதற்கு உரிமையிருக்கிறது என்று சொல்லும் போது, அடுத்த வீட்டில் இருப்பதைப் பார்க்க என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று கேட்கப்படுகிறது. அவ்விதம் அடுத்த வீட்டில் நடப்பதை யாரும் பார்க்க விரும்ப மாட்டார்கள். அவ்விதம் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை. அடுத்தவருடைய முகத்தையும் பார்க்க வேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால் அரசியல் கட்சி என்று வெளியில் வந்துவிட்டால், அதில் உள்ள விவகாரங்களைப் பார்ப்பதற்கும், அதைப் பற்றி பொது மக்களிடத்தில் சொல்லுவதற்கும் எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதோடு இம்மாதிரிப்பட்ட கட்சிகளில் ஏதாவது ஊழல்கள் நடந்தால் அதை வெளிப்படையாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அப்போதுதான் அரசியல் கட்சி என்று தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும்....

SRI K. ANBAZAGAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ள உள் நடவடிக்கைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு நடக்கக்கூடிய வரவு செலவு கணக்குகள், அங்கே நடைபெறுகின்ற உள் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எழுதப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் அதிகாரம் பெற்று யாராவது, அல்லது

[Sri K. Anbazhagan]

[28th March 1961]

அவர்களே வந்து பார்க்க வேண்டும் என்றாலும் அந்த ஏடுகளை எல்லாம் பார்வையிடலாம். இதைத் தெரிவிக்கும் நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய வரவு செலவுக் கணக்குகள், காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தரப்படுகின்ற நன்கொடை விவரங்கள், அவை எப்படி எப்படி செலவு செய்யப்படுகிறது என்றி விவரங்கள் ஆகியவற்றை நாட்டுக்குத் தருவார்களா என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எங்கள் கட்சியில் இவ் விதமான ஒளிவு மறைவு ஒன்றும் கிடையாது. இதைப் பற்றி நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வெளியில் என்ன பேசிக் கொண்டாலும் உள்ளில் என்ன நடக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்த்துத்தான் தீர வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சம்பந்தப்பட்டவரை, திருச்சியில் நடந்த சம்பவம், ஒருவருக்கொருவர் பூமாரி போழிந்து கொண்டது இவைகளை எல்லாம் மக்கள் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்களோ, அதே அளவில்தான் மந்திரிகளாக வந்தாலும் நடந்து கொள்வார்கள். வெளியில் எதையோ சொல்லி விட்டு, உள்ளே மட்டும் நடப்பதை மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் எந்தவித நன்மையும் ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை. இதைப் பற்றிச் சொன்னவுடன்தான் உங்கள் தலைவருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது, அன்று அவர்கள் அதைப் பற்றி சொன்னதினால்தான் நானும் சொல்ல வேண்டியதாயிற்று. அதே போன்று இன்றும் இதைப் பற்றிக் கேட்ட திள் காரணமாகத் தான் இப்போது இதைப் பற்றி வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டியதாயிற்று.

இந்தி பாடத்தைப்பற்றி, கனம் அன்பழகன் அவர்கள் இப்போது கட்டாய பாடமாக இருக்கிறது, இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். இப்போது மாற்ற வேண்டிய எந்த அவசியமும் வந்துவிடவில்லை. இதைப் பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து மூன்று மொழிகளையும் பயில் வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இது காங்கிரஸ் கட்சியே எடுத்துவிட வில்லை. எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து உட்கார்ந்து இருந்து இதைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து அன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அன்றைக்கு செய்த இந்த முடிவை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றாலும்கூட, பின்னால் அதை ஒப்புக்கொண்டதை நாடு அறியும். எல்லோரும் சேர்ந்துதான் இந்தத் திட்டம், அல்லது இந்தக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டது. ஆகவே இதைப்பற்றி திரும்பத் திரும்ப குற்றம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. இந்தத் திட்டத்தின்படி மூன்று மொழிகளும் கற்றுக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில பேர்களுக்கு இந்தியையே படிக்கக் கூடாது என்று மனசாட்சி சொல்லலாம். அப்படிப் பட்டவர்கள் ஒதுங்கி இருந்து கொள்ளலாம். விரும்புகிறவர்கள் படித்துக் கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் இந்தக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் போட்டிருக்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே 100-க்கு 99 பேர்கள் இந்தியை படிக்க முன் வருகிறார்கள். அதற்கு நாம் என்ன செய்வது? அப்படி முன்வருகின்றவர்களை நீங்கள் இந்தி படிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி வெளியே அனுப்பிவிட முடியுமா? விரும்பி படிக்கின்ற மக்களை நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகவே இந்தி பாடம் கட்டாயமாக இல்லை. இஷ்ட பாடமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நூற்றுக்கு 99 பேர்கள் இந்தியை படிக்க முன்வருகிறார்கள் என்றால் அதற்காக நாம் அவர்களைத் தடுக்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ் போதனாமொழியாக இருப்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நான் முன்னாலேயே சொல்லிவிட்டேன். இப்போதும் அதைத் திரும்ப சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நம்புகிறேன்.

இன்னும் பல அறிய கருத்துக்களை கனம் அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களில் ஒன்று என்னுடைய கருத்துத்தான் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்களோ இல்லையோ

28th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

எனக்கு தெரியாது. இந்தக் கருத்து நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்து என்று தெரிந்திருந்தால் அவர்கள் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை' என்கின்ற புத்தகத்தில் 43-வது பக்கத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் முன்கூட்டியே சொல்லியிருப்பது நன்கு தெரியவரும். இப்போது அவர்கள் சொன்னதைத்தான் நான் அதில் தெரிவித்து இருக்கிறேன். கைத்தறி, கைத்தறியாக இருக்க முடியாது, எல்லாமே மாறிக்கொண்டுவரும் காலத்திலே என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதாவது கைத்தறி நெசவாளர்களின் குழந்தைகளை வேறு தொழில்களில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்களே, அதே கருத்தையும் நான் எனது பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறேன். எனது கருத்து என்று தெரிந்திருந்தால் அந்த மாதிரி சொல்லியிருக்க மாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன்—அதற்கு மாறாக எதிர்த்திருந்தாலும் எதிர்த்திருப்பார்கள். எனது கருத்து என்று தெரியாமல் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டும் ஒன்றாகப் பொருந்தி விட்ட காரணத்தினால் அந்தக் கருத்தை முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதில் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நாங்கள் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் போது கைத்தறி நெசவாளர்களை அழிக்க முன் வந்து விட்டார்கள் என்று அவர்கள் கட்சி பிரசாரம் செய்தாலும் அவர்களாவது அந்த மாதிரி பிரசாரம் செய்யாமல் இருப்பார்களோ என்னவோ தெரியாது. அவர்கள் கட்சிக்கு உப-தலைவராக இருப்பதால், இதை அவர்களுடைய கட்சி தன் கொள்கையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன்.

கதர் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு என்னவோ கதர் என்றால் கசப்பாக இருக்கிறது. கதர் போட்டதால் தான் நாங்கள் ஒட்டு வாங்கி விட்டோம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைவாக வரும்படி வருகிறதே என்று சொன்னார்கள். ஆம் குறைவாகத்தான் வருகிறது. யார் நூற்கிறார்கள், எந்த அடிப்படையில் நூற்கிறார்கள் என்று அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருந்தால் 15 ரூபாய்தான் வருமானம் வருகிறது என்று குறை கூறியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. வேறு விதத்தில் வேண்டுமானால் குறை கூறலாம். இன்றைக்கு இதையே எல்லோரும் முழு நேர வேலையாகச் செய்வதில்லை. குடியானவனாக இருப்பவன் வேலைகளைச் செய்த பிறகு ஒய்வு நேரத்தில் நூற்கிறான். மற்ற தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும் வேலை நேரம் போக ஒய்வு நேரத்தில் நூற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரக் கூடிய வருமானத்திற்கு மேலாக இந்த வருமானம் வந்து உதவுகிறது என்ற அடிப்படையில் தான் கதர் திட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இப்போது நடந்து வருகிறது. ஒரு சிலர் ரொம்ப கிழ வயதினராக இருக்கிறார்கள். வேறு வேலை செய்ய முடியாதவர்கள் கூட நூல் நூற்று குடும்பச் செலவுக்குத் தங்களாலான தொகையைக் கொடுக்கிறார்கள். குடும்பம் முழுவதும் நூற்று, வருஷம் முழுவதும் நூற்று அதிலிருந்து வரக் கூடிய வருமானத்தைக் கொண்டு குடும்பம் நடத்துகிறார்கள் என்பது அல்ல—இது ஒரு உப தொழிலாக நடக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் இதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. சிறிய அளவில் ஊதியம் பெறத்தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இதைக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்றல்ல. இவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும். அதற்காகத் தான் முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்றி இருக்கிறோம்—நிறைவேற்றவும் போகிறோம். மந்திரத்தினால் ஒரே நாளில் யாராவது செய்து காட்ட முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. இது அவ்வாறு அல்ல. படிப்படியாக நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகத்தான் இன்றைக்கு புதிய வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுவதன் மூலமாகத்தான், புதிய தொழில்கள் ஏற்படுவதன் மூலமாகத்தான் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடிகிறது. பின்னால் வரப்போகிற காலத்தில் பெரிய தொழில் வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்றாலும் கூட இன்றைக்கு, இடைக்காலத்தில், இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் கைத்தறி அவசியமாக

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1961]

இருக்கிறது. அதே மாதிரி வருமானத்தை ஓரளவு பெறுக்கிக் கொள்ளு கதர்த் திட்டமும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகையால் தான் கைத்தறியை ஆதரிக்கிறவர்கள் கதர்த் திட்டத்தை எதிர்க்க முடியாது என்று நான் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். கதர்த் திட்டம் மூலமாக லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் இயங்குவதைப் பற்றியும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அங்கு பதவியில் இருப்பார்களானால் அவர்களுக்கும் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வெளியிட்டார்கள்—அது தான் இந்த சர்க்காருடைய கொள்கை. அதன் காரணமாக எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் எந்தக் குறை இருந்தாலும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்தால், அதை இந்தச் சர்க்கார் என்றைக் கும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. ஆகையால்தான் ஏதாவது தவறுகள் நடைபெறுமானால் அதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டியது சர்க்கார் பொறுப் பாக இருக்கிறது. சிலர் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் சில நடவடிக்கைகள் எடுப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு முக்கியமாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய நகரங்களில் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதன் மூலமாகத்தான் வளருகிற பகுதிகளில் வசதி கள் அமைய முடியும் என்பதை உணர வேண்டும். கட்சி அடிப்படையில் அல்லாது எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் நல்ல திட்டங்கள் விரைவாக நடைபெற நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இடைக் காலத்தில் சில குறைகள் இருக்கலாம். ஃபார்மடிகள் கிடைக்கவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் சொன்னார்கள். இது சில இடங்களில் உண்மையாக இருக்கலாம். இதைச் சீக்கிரத்தில் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வரு கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு வருஷத்திற்குள் —என், அக்டோபருக்குள்—எல்லாப் பகுதிகளிலும் பஞ்சாயத்து யூனி யன்கள் வர இருக்கின்றன. இவைகள் நன்றாக இயங்குவதன் மூலமாக கிராம மக்களுக்குப் புதிய வசதிகள் வருவது மாதிரியல்ல, உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும். சிறு சிறு தொழில்கள் ஆங்காங்கு ஏற்பட முடியும் என்ற காரணத்தினால், இந்த அமைப்பு நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இப்போது இவ்வளவு விரிவான விவாதத் திற்குப் பிறகு இந்த மசோதாவை சபை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் இந்த நிலையை நல்ல முறையில் அடுத்த ஆண்டு பயன்படுத்து வதற்கு நல்ல யோசனைகளை யார் சொன்னாலும் ஏற்று நடத்த சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அரசியல் கைதிகள்பற்றி . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆம். அரசியல் கைதிகள் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சில கருத் துக்களை வெளியிட்டார்கள். முன்பே உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ரெமிஷன்ஸ் வேறு வித மாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ரெமிஷன்ஸிலே இரண்டு வித ரெமிஷன்ஸ் இருக்கின்றன—ஒன்று ஆர்டனரி ரெமிஷன்ஸ், மற்றொன்று ஸ்பெஷல் ரெமிஷன்ஸ். ஆர்டனரி ரெமிஷன் அவர்களுக் கும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. ஸ்பெஷல் ரெமிஷன் என்பது அவர்களுடைய நன்னடத்தையைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அரசியல் கைதிகள் என்று சொல்லக்கூடிய இவர்கள் எடுத்ததற்கெல்லாம் தொந் திரவு கொடுப்பது, எடுத்ததற்கெல்லாம் பட்டினி, எடுத்ததற்கெல்லாம் சிறையிலுள்ளவர்களைத் தூண்டிவிடுவது என்ற முறையில் இருக்கும்போது

28th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

நன்னடத்தைக்கு இந்த முறையில் ரெமிஷன் கிடைக்கும் என்று நான் நம்பவில்லை. அந்த முறையில் அவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் ரெமிஷன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஸ்பெஷல் ரெமிஷன்ஸ் கிடைத்தால் 10 ஆண்டுகளில் சிறையிலிருந்து வெளி வர முடியும். இல்லாவிட்டால் 14, 14½ ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் வர முடியும். வெளியில் எப்படி வேண்டுமானாலும் நடந்து கொள்ளலாம். ஆனால் சிறையில் இருக்கும்போது சிறை விதிகளுக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். சிறையிலும் அவைகளை மீறுவதற்குச் சுதந்திரம் இருக்கலாம். அப்படி மீறினால் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள் கிடைக்காமல்தான் போகும். சிறை அதிகாரிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கும் முறையில், பட்டினி கிடக்கும் முறையில், கைதிகளைத் தூண்டிலிடும் முறையில் இருந்தும் அவர்களுக்கு நன்னடத்தைக்கு ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் சிறையே நடக்க முடியாது. கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார்கள் இருக்கக் கூடிய இடத்தில் இப்படி நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதைப் பார்த்து விட்டு வேண்டுமானால் அதன் பிரகாரம் நடத்த ஆட்சேபணை இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சமீப காலத்தில் நீங்கள் சொன்னவைகளுள் என்னென்ன தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான்கு வருஷங்களிலே விசேஷமாக நன்னடத்தைக்காக ரெமிஷன் கிடைத்து விடாது. ஒவ்வொரு வருஷமும் வாங்கிக் கொண்டு வந்தால் சேர்ந்து 10 வருஷத்தில் வர முடியும். இரண்டு வருஷம் நன்றாக நடந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக எட்டு வருஷங்களாக நடந்ததை மறந்து, 10 வருஷத்திற்குள் வர முடியும் என்று எதிர்பார்ப்பது முடியாத காரியம். இதிலே விதிகளுக்குப் புறம் பாக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. ரெமிஷன் கொடுப்பதற்கு அதிகாரிகளுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நன்னடத்தை இருந்தால் ரெமிஷன் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் நடத்தையைப் பொறுத்த மட்டில் ஸ்பெஷல் ரெமிஷன் கொடுக்க முடியாது என்று ஏற்படுமானால் இப்போது சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள்கூட, சமீப காலத்தில் ஏதாவது தவறாக நடந்திருக்கிறார்களா என்று உணர்ந்து சொன்னார்கள். முன்பு நடந்திருக்கிறது என்று ஒப்புக் கொண்டு சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முன்பு இல்லாத ரெமிஷன் இப்போது வராது. அரசியல் கைதிகள் என்ற முறையில் இவர்களை வெளியே விட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் தேர்தலுக்காக வெளியே விடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு புறத்தில் தேர்தலுக்காக ஒன்றும் செய்யக் கூடாது என்று வேறு சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய சரித்திரத்தைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்திருக்கிறேன். எப்படிப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, அவர்களுக்குத் தனியாக சலுகைகள் கொடுத்து எப்படி வெளியே விடுவது என்பது தயக்கமாக இருக்கிறது. அவர்கள் செய்துள்ள குற்றங்களைப் பார்க்கும்போது செய்துள்ள காரியங்களைப் பார்க்கும்போது, அது தான் தடங்கலாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தங்களுடைய சகாக்கள், தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினால் இதை மூடி வைப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை.

இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் உங்கள் கட்சி செய்யவில்லையா என்று கேட்டார்கள். இந்த மனப்பான்மை தான் குறுக்கே நிற்கிறது. அன்னியர் ஆட்சியில் செய்ததை யெல்லாம் சுய ஆட்சியில் செய்யலாம் என்று நினைப்பதில்தான் இந்த முரண்பாடு வருகிறது. அன்னிய ஆட்சி இருந்தபோது நடந்ததற்கும், சுய ஆட்சியில் நடப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று உணராத நிலையில் கஷ்டங்கள் இருக்கும், சிக்கல்கள் இருக்கும். அப்புறம் 1950க்கு பிற்பாடு என்று சொன்னார்கள். 1947-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி நமக்கு சுதந்திரம் வந்தபோது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது இதெல்லாம் மாயை, இன்னும்

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1961]

ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடிப்பு இருக்கிறது என்று 1950-51 வரையில் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் இதெல்லாம் வந்திருக்கிறது. மாயையில் செய்திருக்கும் காரியங்களுக்கு ஏற்ற தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக சலுகைகள் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. அதேபோல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய எந்தச் சலுகைகளையும், தவிர்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் கருதவில்லை. மற்ற கைதிகளுக்கு அளிக்கப்படும் உதவிகள் இவர்களுக்கும் அளிக்கப்படும். விதிகளின்படி என்னென்ன சலுகைகள் மற்றவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றதோ, அவைகளைப் பொருத்த மட்டில் இவர்களுக்கும் வழங்கப்படும். ஆகவே இவர்களுக்கு மட்டும் தனிச் சலுகைகள் வேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படிக் கொடுப்பதற்கில்லை. மற்றக் கைதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளே இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காருடைய கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMI : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் நிதிக் கணக்கைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தினமும் எங்கள் பத்திரிகையில் அதைப்பற்றி பட்டியல் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல் காங்கிரஸ் கட்சி இதுவரையிலும் எவ்வளவு வசூல் செய்திருக்கிறது, மாவட்ட வாரியாக எவ்வளவு தொகை வசூல் செய்திருக்கிறது என்ற கணக்கை நாளாது முதல் பத்திரிகையில் வெளியிட கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பத்திரிகையிலே வருவதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அது வேறு விஷயம். அப்படிப் பார்க்கப் போனால், ஒவ்வொரு கட்சியிலேயும் இருக்கும் எல்லா விஷயங்களையும் நீங்கள் பார்க்கக் கூடாது என்று சொல்லக் கூடாது. நிதி கொடுப்பது தேர்தல் நடத்த மட்டுமல்ல. அதேபோல் கட்சி எப்படி நடைபெறுகிறது, எந்த முறையிலே அடித்துக் கொள்கிறார்கள், எந்த முறையிலே கூடிக் கொள்கிறார்கள் என்பதை மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்வதைக் கூடாது என்பதும் தவறான கருத்து. அதையும் பார்ப்பதற்கு உரிமையுண்டு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 20 of 1961) be taken into consideration.’

The motion was put and carried, and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 with the Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 20 of 1961) be passed.’

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 20 of 1961) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.